

รายงาน
การสัมมนาว่าด้วยโครงสร้างและหน้าที่ของสหภาพรัฐสภา ปี ๒๕๕๒
ระหว่างวันที่ ๘ – ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒
ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

การสัมมนาว่าด้วยโครงสร้างและหน้าที่ของสหภาพรัฐสภา จัดขึ้นโดยสหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Union – IPU) เป็นประจำทุกปี โดยในปีที่กำหนดให้มีการสัมมนาโดยใช้ภาษาอังกฤษขึ้นระหว่างวันที่ ๘ – ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ณ สำนักงานใหญ่สหภาพรัฐสภา นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส โดยมีผู้เข้าร่วมการสัมมนาทั้งสิ้นจำนวน ๒๒ คน จาก ๒๐ ประเทศ โดยมีนางสาวนิรันดร์ สังข์โต เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๕ กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา และนางสาวฐานา วิบูลย์ภานุเวช เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๔ กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ เข้าร่วมสัมมนาในครั้งนี้ด้วย

กำหนดการสัมมนา

วันเสาร์ที่ ๖ – วันอาทิตย์ที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๒

ผู้เข้าร่วมสัมมนาเดินทางถึงสนามบิน ณ นครเจนีวา

วันจันทร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๒

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา -

การต้อนรับผู้เข้าร่วมสัมมนา

- ผู้เข้าร่วม สัมมนากล่าวแนะนำตัวและแสดงความคาดหวังที่ตนคาดว่าจะได้รับจากการสัมมนาในครั้งนี้
- ภูมิหลังของ IPU และ IPU ในปัจจุบัน
- (ก) กิจกรรมที่ ดำเนินอยู่ในปัจจุบันและที่จะทำในอนาคต
- (ข) การประชุมประธานรัฐสภาประเทศต่าง ๆ
- (ค) ความร่วมมือกับองค์การสหประชาชาติ สถานะ ผู้สังเกตการณ์ และองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ
- (ง) การวิเคราะห์การดำเนินการปฏิรูป IPU ให้เกิดผลสำเร็จ โดย นาย Anders B. Johansson เลขาธิการสหภาพรัฐสภา

เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา -

อาหารกลางวัน

เจ้าภาพโดยเลขาธิการสหภาพรัฐสภา เพื่อเป็นเกียรติ
แก่ผู้เข้าร่วมสัมมนา

เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา -

เยี่ยมชมสำนักงานใหญ่ IPU

โครงสร้างและหน้าที่ของหน่วยงานตามบทบัญญัติ

(ก) คณะมนตรีบริหาร และ คณะทำงานต่าง ๆ

คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมาธิการกิจการ
แห่งสหประชาชาติ และกลุ่มที่ปรึกษาสำนักงาน
เลขานุการ และความสัมพันธ์ ระหว่างหน่วยงาน
ต่าง ๆ โดย นาย James Jennings เจ้าหน้าที่ฝ่าย
บริหาร เลขานุการคณะกรรมการบริหาร และ
คณะมนตรีบริหาร

วันอังคารที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา -

การนำเสนองานและกิจกรรมของฝ่ายส่งเสริม
ประชาธิปไตย

(ก) กล่าวแนะนำ

(ข) สมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP)

โดย นาย Martin Chungong

ผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมประชาธิปไตย

(ค) การจัดหาเงินทุน

โดย นางสาว Mari Sandstrom

เจ้าหน้าที่อาวุโสฝ่ายโครงการ

(ง) ความช่วยเหลือด้านเทคนิคแก่รัฐสภาต่าง ๆ

โดย นาง Norah Babic

เจ้าหน้าที่โครงการ ความร่วมมือด้านเทคนิค

- การนำเสนอและการอภิปรายในโครงการ เพื่อการ
ป้องกันและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะ
กิจกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภา
โดยนางสาวIngeborg Schwarz ผู้จัดการ โครงการและ
นาย Rogier Huizenga เจ้าหน้าที่โครงการ

รับประทานอาหารกลางวัน (พักเที่ยง)

เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา -

ข้อมูลและการจัดทำเอกสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และ
การศึกษาเฉพาะเรื่อง โดย นาย Andy Richardson
ผู้อำนวยการฝ่ายข้อมูล

-

โครงการเพื่อการส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนระหว่าง
บุรุษและสตรี (ถาม-ตอบ)

โดย นางสาว Kareen Jabre ผู้จัดการโครงการ และ
นางสาว Julic Ballington ผู้จัดการโครงการ

-

คณะกรรมการส่งเสริมการเคารพกฎหมายด้าน
มนุษยธรรมระหว่างประเทศ

โดย นางสาว Kareen Jabre เลขานุการคณะกรรมการ
งานเลี้ยงที่ ออกเทลเพื่อ เป็นเกียรติแก่ผู้เข้าร่วมสัมมนา
ณ สำนักงานเลขาธิการ IPU

เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา -

วันพุธที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒

เวลา ๐๕.๓๐ นาฬิกา -

การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภาและ

คณะกรรมการสามัญของสหภาพรัฐสภา ๓ คณะ
สมาชิกภาพ และประเด็นคำถามเกี่ยวกับการเข้าเป็น
สมาชิก การระงับความเป็นสมาชิกชั่วคราว และการ
กลับเข้าเป็นสมาชิกใหม่ โครงสร้างหน้าที่และหน้าที่
ตามบทบัญญัติเฉพาะของสมาชิก IPU ภายใต้อ
ข้อบังคับ/กลุ่มภูมิรัฐศาสตร์

โดย นาย Marcelo Bustos

-

การนำเสนอเว็บไซต์ของ IPU รวมถึงฐานข้อมูล และ
การพัฒนาเว็บไซต์ในอนาคต (รับฟังและแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์
จากผู้เข้าร่วมสัมมนา)

โดย นาย Serguei Tchelnokov ผู้จัดการโครงการ
ฝ่ายความสัมพันธ์ภายนอก องค์กร และ นาย Pieyre –
Bernard Castlier เจ้าหน้าที่ด้านระบบข้อมูล

วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา -

การนำเสนอรายงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะกรรมการ
ว่าด้วยปัญหาตะวันออกกลาง โดย นาย James Jennings
เลขานุการคณะกรรมการ

-

วิธีการที่สมาชิก IPU สามารถมีส่วนในการให้การ
สนับสนุนและได้รับประโยชน์จากงานที่ IPU
ดำเนินการ (ช่วงถาม-ตอบ) แบบสอบถาม การ
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในวัตถุประสงค์ของหน้าที่
ตามบทบัญญัติของรายงานประจำปีโดยรัฐสภา
ประเทศสมาชิก IPU

โดย นาย Marcelo Bustos

เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา -

ทัศนศึกษาสำนักงานสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา
โดย นาง Luisa Ballin เจ้าหน้าที่ข้อมูล

พักเที่ยง

เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา -

การนำเสนอการจัดการประชุม ต่าง ๆ ของ IPU ตาม
บทบัญญัติ รวมถึงความรับผิดชอบของรัฐสภา
ประเทศเจ้าภาพและของสำนักงานเลขาธิการ IPU
โดย นาย Marcelo Bustos และนางสาว Sally-Anne Sader
เจ้าหน้าที่บริการการประชุม

-

โครงการข้อมูลของ IPU : IPU และสื่อ และกิจกรรมอื่น ๆ
โดย นาง Luisa Ballin เจ้าหน้าที่ข้อมูล

วันศุกร์ที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา -

การประชุม IPU ส่วนภูมิภาคและของโลก

(ก) ข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบของการประชุม
เฉพาะ (specialized meetings)

(ข) โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของรูปแบบการ
ประชุมเฉพาะต่าง ๆ

โดย นาย Marcelo Bustos และนาย Serguei
Tchelnokov เลขานุการการประชุม รัฐสภาใน
องค์การการค้าระหว่างประเทศ (WTO)

- การนำเสนอประมาณของสหภาพรัฐสภาการบริจาคมของสมาชิกและเรื่องอื่น ๆ เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ IPU (ช่วงถามตอบ)
โดย นางสาว Victoria Browning ผู้อำนวยการฝ่ายบริการ สนับสนุน (Director of Division of Support Services)

พักเที่ยง

เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา -

ข้อมูลในการปฏิบัติสำหรับเลขานุการคณะผู้แทนฯ

โดย นางสาว Catherine Bonเจ้าหน้าที่ควบคุมเอกสารการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในปัญหาที่ สมาชิกประสพระหว่างการประชุม IPU และการบริการของสำนักงานเลขาธิการ IPU ที่จัดให้แก่คณะผู้แทนประเทศต่าง ๆ

โดย นาย Marcelo Bustos และนางสาว Sally – Anne Sader

การติดตามผลการตัดสินใจและข้อมติของ IPU

โดย นาย Anders B. Johnsson เลขาธิการ IPU และ นาย Marcelo Bustos

การประชุมผลการสัมมนา : ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมสัมมนา

โดย นาย Marcelo Bustos

เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา -

เลี้ยงค็อกเทลอำลาแก่ผู้เข้าร่วมสัมมนา

รายชื่อผู้เข้าร่วมสัมมนา

๑. นาย Samiullah Hussaini

ผู้อำนวยการฝ่ายความสัมพันธ์สหภาพรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอัฟกานิสถาน

๒. นาง Dora Petrova

ผู้เชี่ยวชาญด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ รัฐสภาบัลแกเรีย

๓. นาย Khlang Oudam

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ รัฐสภากัมพูชา

๔. นาง Teresita Sandoval

เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการระหว่างประเทศ สภาผู้แทนราษฎร ชิลี

๕. นาย Hrvoje Sadaric
เลขานุการคณะกรรมการบริหารกลุ่มรัฐสภาระหว่างประเทศ รัฐสภาโครเอเชีย
๖. นางสาว Silvia Anerisova
เลขานุการคณะผู้แทนถาวรของสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐเช็ก
๗. นาง Mette Vestergard
เลขานุการคณะผู้แทนรัฐสภาเดนมาร์ก
๘. นาย Teemu Vuosio
เลขานุการกิจการต่างประเทศ รัฐสภาฟินแลนด์
๙. นาย Hardo Miiggenburg
เลขานุการคณะผู้แทน ฝ่ายองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ สภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี
๑๐. นาย Tetsuro Wakagama
ฝ่ายการประชุมระหว่างประเทศ วุฒิสภาญี่ปุ่น
๑๑. นาง Mary J. Chesire
ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐสภาเคนยา
๑๒. นาง Sousada Phoummasak
ผู้อำนวยการ โครงการ SELNA รัฐสภาสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
๑๓. นาย Willem Hendrik Isaak
เลขานุการรัฐสภาอาวูโต รัฐสภานามิเบีย
๑๔. นางสาว Audrey Fay Gantana
เลขานุการรองประธานสภา รัฐสภานามิเบีย
๑๕. นาย Bashar A. N. Suleiman
ที่ปรึกษาเลขาธิการสภานิติบัญญัติปาเลสไตน์
๑๖. นางสาว Isabel Botelho Leal
เจ้าหน้าที่สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและเลขานุการกลุ่มรัฐสภาระหว่างประเทศ
รัฐสภาโปรตุเกส
๑๗. นาย Daniel Mutiganda
เลขานุการคณะกรรมการสามัญด้านกิจการทางการเมืองและชนรรมาภิบาล วุฒิสภาวันดา
๑๘. นางสาวนිරนนท์ สังข์โต
เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๕ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๑๙. นางสาวธวานา วิบูลย์ภาณุเวช
เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๔ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๐. นางสาว Rudo Nellia Elizabeth Doka

ผู้อำนวยการฝ่ายความสัมพันธ์นอกองค์กร รัฐสภาซิมบับเว

๒๑. นาย Mohamed Diakite

เลขาธิการรัฐสภา ECOWAS (กลุ่มประชาคมเศรษฐกิจแห่งรัฐแอฟริกาตะวันตก)

๒๒. นาง Ntlhoi Motsamai

ประธานสภาแห่งชาติเลโซโท

สาระสำคัญของการสัมมนา

๑. ภูมิหลังของ IPU และ IPU ในปัจจุบัน โดย นาย Anders B. Johnsson เลขาธิการสหภาพรัฐสภา

ย้อนหลังกลับไปเมื่อ ๑๒๐ ปีก่อน สมัย นั้นยังไม่มีเทคโนโลยีที่ล้ำ สมัย เช่น ไปรษณีย์ อิเล็กทรอนิกส์ กอปรกับหลายประเทศในช่วงนี้ ก็ยังไม่ได้รับเอกราช ไม่มีรัฐสภา ไม่มีองค์กรระหว่างประเทศจำนวนมากเช่นปัจจุบัน จะมีก็เพียงระบบของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศระหว่างรัฐต่อรัฐ

ในปี ค.ศ. ๑๖๔๘ นักการเมืองจำนวนหนึ่งเห็นว่าควรมีสถานที่สักแห่งสำหรับนักการเมือง ได้มาพบปะพูดคุยกันและหาทางแก้ไขปัญหาความขัดแย้งต่างๆ นักการเมืองเหล่านี้เป็นสมาชิกรัฐสภาจาก ฝรั่งเศส อังกฤษ อิตาลี และอื่นๆ และได้จัดการประชุม รัฐสภาครั้งแรกขึ้นในปี ค.ศ. ๑๘๘๕ ณ กรุงปารีส โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออภิปรายสิ่งที่สมาชิกรัฐ สภาดำเนินการอยู่ เพื่อส่งเสริมสันติภาพและสนับสนุนการจัดตั้งอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศขึ้น แท้จริงแล้วการพบปะกันระหว่างสมาชิกรัฐสภาในครั้งนั้น ก่อให้เกิด การจัดตั้ง สหภาพรัฐสภาหรือ IPU ขึ้น ซึ่งขณะ นั้นไม่ได้เรียก IPU แต่เรียกว่า “ความร่วมมือระหว่างรัฐสภาเพื่อจัดตั้งอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ ซึ่งต่อมาอีกประมาณ ๒ – ๓ ปีได้กลายมาเป็น IPU โดยมีรูปแบบที่สมาชิกรัฐสภาสามารถมาพบปะกันและร่วมอภิปรายในประเด็นต่างๆ เช่น ประเด็นเรื่องสันติภาพและความมั่นคง IPU ในขณะนั้นจึงถือเป็นองค์กร ระหว่างประเทศที่มีการอภิปรายประเด็นด้านการเมืองเป็นองค์กรแรก สมาชิกรัฐสภาแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ในปีแรกถือเป็นความสำเร็จขององค์กร โดยมีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการขึ้น ในช่วงแรกของการจัดตั้ง IPU ยังคงส่งเสริมประเด็นเรื่องกาลดอาวุธ ประเด็นเรื่องสันติภาพ ซึ่ง เหมือนกับสิ่งที่ IPU ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน อย่างไรก็ดี เหตุการณ์สงครามโลก ทั้งสองครั้งทำให้การดำเนิน การของ IPU ในกิจกรรมต่างๆ ต้องหยุดชะงักลง ซึ่ง IPU เองก็ไม่สามารถ ดำเนินการใดๆ ที่จะไม่ให้เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้ การตัดสินใจที่สำคัญในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ ในปี ค.ศ. ๑๙๒๑ คือการจัดตั้งหน่วยประจำชาติ (National Group) ทำให้มีจำนวนสมาชิกรัฐสภาเพิ่มมากขึ้น โดยให้สมาชิ กจากรัฐสภาแต่ละประเทศจำนวน ๑ คนเข้าร่วมงาน กับ IPU นอกจากนี้ IPU ยังได้อยู่ ในช่วงประวัติศาสตร์สงคราม โลกครั้งที่ ๒ ด้วยเหตุนี้ IPU จึงเป็นองค์กรที่เน้นเรื่องการ ลดอาวุธและเป็น องค์กรที่แสวงหาความร่วมมือระหว่างประเทศ และประเด็นอื่นๆ ที่สำคัญ เช่น เรื่องการฟอกเงิน นอกจากนี้ ในปี ค.ศ. ๑๙๒๐ IPU ยังสนับสนุนส่งเสริมสนธิสัญญา ระหว่างประเทศด้วย สมาชิก IPU ขณะนั้นตระหนัก ว่ายังมีประเด็นอื่นๆ ที่ไม่ได้เป็นประเด็นในระดับชาติ แต่ต้องอาศัยความร่วมมือและทำงานร่วมกัน นั่นก็คือ

ความร่วมมือระหว่างประเทศ ด้วยเหตุนี้ IPU จึงได้จัดการประชุมขึ้น ปีละ ๑ หรือ ๒ ครั้งเพื่อให้สมาชิกได้มาพบปะกัน โดยมีคณะ กรรมการสามัญเป็นผู้จัดเตรียม เอกสารและเตรียมงานการประชุม มีผู้เสนอรายงานการประชุม (rapporteur) กับสมาชิกรัฐสภา ดำเนินการประชุมในรายละเอียดจนกระทั่งถึงช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ จึงจัดการประชุมระหว่างประเทศโดยให้ความหมายมากกว่าความร่วมมือระหว่างรัฐสภา เช่น ประการแรก มีการอภิปรายกันในสหภาพฯ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสันติภาพและความร่วมมือ จึงต้องการให้ ทุกประเทศ มีสิทธิ เข้าร่วม ในองค์กรมิใช่ เป็นการประชุม เฉพาะสมาชิกรัฐสภาเพียงไม่กี่ประเทศ อีกประการ หนึ่งคือ IPU เน้นความเป็นเอกราชของอาณานิคม มีกลไกขององคกรและดำเนินการเพื่อส่งเสริมความเป็นเอกราชของประเทศให้ มีจำนวนมากขึ้น และเชิญประเทศเหล่านี้เข้าร่วมเป็นสมาชิกขององคกร ต่อมาในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ มีประเทศที่ได้รับเอกราชและเข้าร่วมเป็นสมาชิกของ IPU ประมาณ ๔๐ – ๕๐ ประเทศ และประการที่สามที่ต้องการเน้นคือ IPU เริ่มทำการทดลองในบางสิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อน ได้แก่ กระบวนการทางการเมือง (political process) อย่างที่กล่าวมา ในตอนเริ่มแรกของการจัดตั้ง IPU ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมสันติภาพและความร่วมมือ โดยผ่านการพูดคุยหรือเจรจากันระหว่างรัฐสภา (parliamentary dialogue) ในปี ค.ศ. ๑๙๖๐ – ๑๙๗๐ มีการอภิปรายในยุโรปเกี่ยวกับปัญหา ระหว่างประเทศตะวันออกและประเทศตะวันตก โดยสมาชิกของ IPU ขณะนั้นเห็นว่า IPU ควรดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อส่งเสริมความร่วมมือ จึงได้จัดให้มีการประชุมรัฐสภาระหว่างประเทศนี้ในปี ค.ศ. ๑๙๗๒ เพื่อช่วยในการแก้ปัญหาดังกล่าว และ IPU ได้ออกแถลงการณ์เฮลซิงกิ (Helsinki Process) ซึ่งกล่าวถึงเรื่องความร่วมมือรวมถึง ด้านเศรษฐกิจ และสิทธิมนุษยชนด้วย ซึ่งทั้งหมดนี้ก็คือสิ่งที่ ภาครัฐสภาระหว่างประเทศสามารถทำได้ นั่นก็คือการเสนอแนวคิดและวิถีทางในการประนีประนอมและข้อตกลงต่างๆ ที่อาจสามารถทำได้ สมาชิกรัฐสภามีความรับผิดชอบต่อตัวเองและต่อพรรค การเมือง และมีอิสระในการค้นหาประเด็น ที่ทำให้บรรลุข้อตกลง ซึ่งนั่นเป็น ครั้งแรกที่ IPU ประชุม นอกกรอบนอกเหนือจากการประชุม สมัชชาประจำปี การพัฒนาในเรื่องต่อมาคือประเด็นของสิทธิมนุษยชน มีผู้เสนอแนวคิด ว่า IPU ควรมีกลไกขององคกรในการหาแนวทางแก้ไขปัญหาในประเด็นดังกล่าว และการจัดตั้งคณะกรรมการประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภา เพื่อดูแลการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่ปัญหาเหล่านี้ก็ไม่สามารถได้รับการแก้ไขเนื่องจากสมาชิกรัฐสภาได้เสียชีวิตไปบ้าง

ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๗๐ แนวทางการแก้ไขปัญหของ IPU คือ IPU ได้เริ่มดำเนินการเช่นเดียวกับ ที่เคยดำเนินการมาคือการส่งเสริมการพูดคุยกันหรือ dialogue ระหว่างสมาชิกรัฐสภาในรูปแบบของการประชุม กลไกแรกคือ การสมานฉันท์ ปัจจุบัน มีการจัดตั้งคณะกรรมการ จำนวน ๘ คณะและโครงการ เพื่อการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมถึง โครงการเพื่อช่วยเหลือรัฐสภาประเทศต่างๆ ด้วย ส่วนตนเองเคยได้รับเชิญให้ช่วยเหลือ ในโครงการส่งเสริมประชาธิปไตย โดยตนเริ่มศึกษาของคกรก่อนและได้ทำอะไรไปบ้างในการส่งเสริมประชาธิปไตย เมื่อ IPU ใช้คำว่าประชาธิปไตย ตนจึงคิดว่าควรทำมากกว่านี้ กล่าวคือสิ่งที่ดำเนินการอยู่ยังไม่เพียงพอ

ในอดีต รัฐสภาพมีความแข็งแกร่งมากถึงขนาดที่สามารถล้มรัฐบาลได้ ซึ่งควรหาวิธีการในการสร้างความสมดุลระหว่างรัฐสภากับรัฐบาล ในปี ค.ศ. ๑๙๖๘ – ๑๙๖๙ IPU ได้ตัดสินใจจัดให้มีรูปแบบของกลไกเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยแบบรัฐสภา (parliamentary democracy) ทั้งนี้ คำว่าประชาธิปไตยมีหลายรูปแบบ เช่น ประชาธิปไตยแบบมีตัวแทน (representative democracy) ประชาธิปไตยแบบรัฐสภา (parliamentary democracy) และประชาธิปไตยแบบประธานาธิบดี (presidential democracy) เป็นต้น จะเห็นได้ว่าคำว่า “ประชาธิปไตย” จึงไม่มีความหมายแน่นอน ดังนั้น IPU จึงได้จัดให้มีโครงการส่งเสริมสถาบันที่เป็นตัวแทนของประชาชน และเพื่อปกป้องคุ้มครองสถาบันจึง ได้จัดเป็นศูนย์กลาง ด้านเอกสารทางรัฐสภาแต่ดำเนินการโดย IPU และดูแลโดยสมาชิกรัฐสภาทั้งประเทศตะวันออกและประเทศตะวันตก นอกจากนี้ IPU ยังต้องการ บูรณาการ โครงการต่างๆ ของ IPU เช่น ด้านสิทธิมนุษยชนและด้านสตรีในทางการเมือง เป็นต้น

ในเรื่องบทบาทของสตรีในทางการเมืองนั้น IPU ได้จัดทำข้อมูลทางสถิติเกี่ยวกับสตรีและการเมือง และมีการดำเนินการเชิงรุก (proactive mechanism) เพื่อให้เกิดความมั่นใจในด้านความเท่าเทียมกันทางเพศ ซึ่งจะมิบดบังโทษหากรัฐสภาใดไม่คำนึงถึงเรื่องนี้

ปัจจุบัน IPU เป็นองค์กรระหว่างประเทศในระดับโลกแล้ว มีองค์กรที่มีฐานอยู่ที่ยุโรปอีกต่อไป โดยมีสมาชิกจากทุกทวีป โดยเฉพาะหลังสงครามเย็น IPU มีสมาชิกเพิ่มขึ้นจากภูมิภาคเอเชียกลาง

๒. โครงสร้างและบทบาทของ IPU โดย นาย Anders B. Johnsson เลขาธิการสหภาพรัฐสภา

IPU มีบทบาทในการ ส่งเสริมการติดต่อสัมพันธ์กันระหว่าง รัฐสภาทั่วโลก ให้เป็นไปโดยสะดวกมากขึ้นและนอกจากนี้เพื่อให้การจัดประชุมมีประสิทธิภาพมากขึ้นจึงมีการจัดลำดับของการประชุมในด้านสารถยะ มีการจัดเตรียมเนื้อหาการประชุม โดยสำนักงานเลขาธิการ IPU จะเป็นผู้ร่าง จากนั้นจะส่งไปยังที่ประชุมสมัชชา IPU (Assembly) โดยที่ประชุมจะได้พิจารณาประเด็นต่างๆ พร้อมทั้งดำเนินการแก้ไข โดยมีสำนักงานเลขาธิการ IPU ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ นอกจากนี้ การประชุมของ IPU ยังมีการประชุมในระดับภูมิภาคและระดับอนุภูมิภาคมาก ซึ่งทำให้มีโอกาสในการนำเสนอรายงานต่อที่ประชุมสมัชชาด้วย

ประเด็น ที่ IPU ให้ความสำคัญ มี ๒ เรื่อง ได้แก่ ๑) ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภา กับ องค์กรสหประชาชาติหรือ UN และ ๒) ความสัมพันธ์ระหว่าง IPU กับรัฐสภาประเทศต่างๆ มีข้อสังเกตว่ารัฐสภาควรจะมีส่วนร่วมกับ UN อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ให้พิจารณาความร่วมมือ ระหว่างรัฐสภาในระดับภูมิภาค ซึ่งในเรื่องนี้มีความกังวลเกี่ยวกับจำนวนองค์กรทางรัฐสภาที่มีจำนวน มากขึ้นรวมถึงความกังวลเกี่ยวกับ การเมืองด้วย และหากย้อนกลับ ไปดูประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภา กับ UN จะเห็นได้ว่าสมาชิกยังไม่พอใจกับสิ่งที่ได้ดำเนินการไปแล้ว เนื่องจากในแง่ของประชาธิปไตย รัฐสภาจะต้อง มีความน่าเชื่อถือและมีความโปร่งใสมากขึ้น IPU จึงเสนอแนะ ให้เน้นประเด็นในเรื่อง ของประชาธิปไตย ซึ่ง IPU ดำเนินการในเรื่องนี้ อยู่ค่อนข้างมาก ประธานรัฐสภาควรสะท้อนให้เห็นผลในเรื่องดังกล่าวด้วย ซึ่งทาง IPU ได้ทำการสำรวจในบางประเทศพร้อมทั้ง ได้วางแนวทางการพัฒนาประชาธิปไตย ในปี ค.ศ. ๒๐๑๐ ที่ UN เน้นเรื่องการสำรวจ

ฐานะ (stocktaking) ของเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (MDGs) ซึ่งประธานรัฐสภาแต่ละประเทศอาจต้องแสดงถึงความสนใจของคนในเรื่องเป้าหมายพัฒนาอันเป็นเป้าหมายที่รัฐสภาสามารถดำเนิน การได้ เพื่อส่งเสริมในเรื่องดังกล่าว ซึ่งก็ต้องการให้ MDGs ได้มีการนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลอย่างแท้จริงอีกด้วย

สำหรับการประชุมประธานรัฐสภานานาชาติ นั้น ในการประชุม ร่วมครั้งแรก เหมือนกับการประชุมสมัชชา IPU โดยประธานรัฐสภาแต่ละประเทศจะขึ้นกล่าวแถลงการณ์ที่แทนกล่าว ส่วนการประชุม ครั้งที่สองมีความซับซ้อนกว่าเนื่องจากการอภิปรายด้วย ในการประชุมสองครั้งแรก นั้นจัดขึ้นที่องค์การสหประชาชาติ เพราะต้องการให้เกิดสัญลักษณ์ ของความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภา กับ UN ซึ่งก็เห็นว่าไม่มีสถานที่ใดที่จะเหมาะสม กว่าที่ UN แล้ว อย่างไรก็ตาม การประชุมประธานรัฐสภานานาชาติครั้งต่อไปจะไม่ได้จัด ณ นคร นิวยอร์กแล้ว แต่จะจัดขึ้นที่ นครเจนีวาแทน ทั้งนี้เพื่อ ป้องกันปัญหาในเรื่องของการออกหนังสือตรวจลงตรา (Visa) ให้กับคณะผู้แทนที่เข้าร่วมประชุม ซึ่งคาดว่าจะไม่ต่างจากการจัดประชุมที่ นิวยอร์กเพราะองค์กร ต่างๆ ที่มีใน นคร นิวยอร์กก็ตั้งอยู่ใน นครเจนีวาด้วยเช่นกันซึ่งก็จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้เช่นเดียวกับการจัดที่นิวยอร์ก

ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว IPU จัดตั้งขึ้นโดยใช้กลไกพื้นฐานที่ให้การประชุมเชื่อม ความสัมพันธ์ระหว่าง สมาชิกรัฐสภา แต่ละประเทศ โดยการอภิปราย การส่งเสริมประชาธิปไตย และความร่วมมือ ซึ่งต่อมาทำให้เราไม่ใช่คำว่า “Conference” แต่เปลี่ยนเป็นการใช้คำว่า “Assembly” แทน อันเป็นการรวมตัวกันของสมาชิกรัฐสภาที่มีรูปแบบที่แตกต่างกัน มีการประชุมที่แตกต่างออกไปเพื่อให้มีการเจรจา การอภิปราย และมีเครือข่ายการทำงานร่วมกันระหว่างสมาชิกรัฐสภา

นอกจากนี้ IPU ได้จัดให้มี โครงการส่งเสริมประชาธิปไตยเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของรัฐสภา โดยเน้นเป็นพิเศษในเรื่องของสิทธิมนุษยชน การมีส่วนร่วมของสตรีในทางการเมือง รวมไปถึงชนกลุ่มน้อย (minority) และกระบวนการในการสมานฉันท์ การส่งเสริมการดำเนินการด้านรัฐสภา การจัดการสัมมนาและการฝึกอบรม ปัจจุบัน IPU ดำเนินการในประเด็นที่ครอบคลุมในเรื่องสันติภาพ มนุษยธรรม เศรษฐกิจ และการพัฒนาทางสังคม

ในช่วงระยะเวลา ๔ ปีที่ผ่านมา หนึ่งในสิ่งท้าทาย ที่สำคัญคือ การขาดแคลนทรัพยากร ในช่วง ๑๐-๑๕ ปีที่แล้ว การสรรหาบุคลากรในระบบข้ามชาติเป็นเรื่องที่ ยากมาก อีกทั้งความต้องการในการทำให้เกิดความร่วมมือและ การทำงานร่วมกับรัฐสภาประเทศต่างๆ ก็ มีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ รวมถึงองค์กรของ UN ที่มีเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากเช่นกันที่ต้องการทำงานร่วมกับรัฐสภา นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อ ๔ ปีที่แล้ว เพราะมิได้มีเงินทุนมากถึงขนาดที่จะทำให้เกิด ฝ่ายเลขานุการ เพิ่มขึ้น และเป็นที่ยอมรับกันดี แม้ว่า IPU จะได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐสภาต่างๆ แต่ IPU ก็ยังต้องหาเงินทุนสนับสนุนจากมูลนิธิ หน่วยงานด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ และจากที่อื่นๆ ซึ่ง IPU มีโครงการและกิจกรรมต่างๆ มากมาย มีงานรับผิดชอบหลากหลายเมื่อเปรียบเทียบกับ เมื่อ ๑๐ – ๒๐ ปีก่อน ปัจจุบัน IPU มีเงินทุนสนับสนุนมากขึ้นเกือบ ๒ เท่า แต่จำนวนเจ้าหน้าที่มิ ได้เพิ่มขึ้นตาม ไปด้วย แต่ก็ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐสภาญี่ปุ่นและรัฐสภา

สาธารณรัฐเกาหลีที่ได้ให้การสนับสนุน ในด้านเจ้าหน้าที่ซึ่ง IPU ก็ยินดีและอยากให้รัฐสภาอื่นๆ ให้การสนับสนุนในด้านเจ้าหน้าที่เช่นเดียวกับรัฐสภาญี่ปุ่นและรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี

สำนักงานเลขานุการ IPU เป็นองค์กรเล็กๆ เมื่อเปรียบเทียบกับองค์กรอื่นและในด้านของกิจกรรมจะเห็นได้ว่า กิจกรรมหลายอย่างที่ IPU ดำเนินการ ส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐสภาประเทศต่างๆ ทั้งในด้านของผู้เชี่ยวชาญและเจ้าหน้าที่ของรัฐสภานั้นๆ เอง จึงทำให้สำนักงานเลขานุการ IPU ไม่ต้องการขยายให้เป็นองค์กรใหญ่มากนัก

๓. คณะกรรมการบริหารและการประชุมสมัชชาIPU (Governing Council and Assembly) โดย นาย Marcelo Bustos

การประชุมสมัชชาของสหภาพหรือ“Assembly” ถือเป็นเสียงทางการเมืองขององค์กร โดยสมัชชามีหน้าที่จัดทำข้อเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นขององค์กรในประเด็นที่ เกี่ยวกับคณะกรรมการสามัญ ๓ คณะ คณะมนตรีบริหารเป็นองค์กร ที่ดำเนิน กิจกรรมของ IPU และควบคุมการปฏิบัติ งานต่างๆ ให้บรรลุผลสำเร็จโดยให้สอดคล้องตามบทบัญญัติ (Statute) สมัชชามีคณะกรรมการสามัญ ๓ คณะ โดยคณะมนตรีบริหาร มีอำนาจในการ จัดตั้งกลุ่มหรือคณะกรรมการเพื่อพัฒนา งาน ในด้านต่างๆ เช่น สิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภาและการละเมิดสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภา

องค์กรที่อยู่ภายใต้คณะมนตรี ได้แก่ คณะกรรมการ ว่าด้วย ปัญหาตะวันออกกลาง คณะกรรมการส่งเสริม มกกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน และคณะกรรมการเต็มวาระ ว่าด้วยสหประชาชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ อำนาจหน้าที่ที่สำคัญของคณะมนตรีบริหารตาม ข้อ ๒๑ ของบทบัญญัติ IPU เช่น การระงับสมาชิกภาพ (suspension) หรือการพิจารณาสถานที่ในการจัดประชุมสมัชชาครั้งแรกของแต่ละปี ก็เป็นอำนาจการตัดสินใจของคณะมนตรีบริหาร

ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดประชุม คณะมนตรีบริหาร เป็นผู้ตัดสินใจและเห็นชอบกับการจัดประชุมใดๆ ก็ตามที่เกี่ยวข้องกับ IPU ซึ่งเลขานุการ IPU มีหน้าที่แจ้งให้คณะกรรมการบริหารทราบและต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีบริหารด้วย

ในการ รับรัฐสภาเข้าเป็นสมาชิกหรือรับกลับเข้าเป็นสมาชิกอีกครั้ง หรือแม้แต่การยอมรับผู้สังเกตการณ์ รวมถึงด้านงบประมาณ ของสหภาพฯ คณะมนตรีบริหารก็เป็นผู้ตัดสินใจ ดังนั้นคณะมนตรีบริหารก็คือผู้กำหนดทิศทางของ IPU นั่นเอง สำหรับในเรื่องการลงคะแนนเสียงในคณะมนตรีบริหาร มีตัวอย่างเช่น จีนและโมนาโก มีจำนวนเสียงในการลงคะแนนใน คณะมนตรีบริหาร เท่ากัน หากต้องลงคะแนนเสียงโดยเฉพาะในเรื่องของงบประมาณของสหภาพฯ แล้ว เสียงของประเทศที่มีจำนวนประชากรมากจะมีผลต่อการตัดสินใจในเสียงลงคะแนน แต่เมื่อเป็นการเลือกตั้งเลขานุการสหภาพรัฐสภาหรือประธานสหภาพรัฐสภาก็จะเป็นหน้าที่ของคณะมนตรีบริหารในการตัดสินใจ

IPU มีกลุ่มภูมิรัฐศาสตร์อยู่ ๖ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มแอฟริกา กลุ่มอาหรับ กลุ่มเอเชียแปซิฟิก กลุ่มยูเรเชีย กลุ่มลาตินอเมริกา และกลุ่ม ๑๒ พลัส กลุ่มภูมิรัฐศาสตร์ตัดสินใจโดยเสียงข้างมากที่เข้าประชุม ผู้ที่ตัดสินใจ

เลือกเข้าเป็นสมาชิกคือคณะกรรมการ นาย Bustos ได้ยกตัวอย่างของการเลือกตั้งประธาน IPU ครั้งก่อนหน้านี้ว่านาย Pier Ferdinando Casini ประธาน IPU คนก่อนจากอิตาลี มิได้เป็นผู้ลงสมัครจากกลุ่ม ๑๒ พลัส ณ ขณะที่ได้รับเลือกตั้ง จึงเห็นได้ว่าเสียงข้างน้อยของกลุ่ม ๑๒ พลัสเป็นผู้เสนอผู้สมัครชิงตำแหน่งประธาน IPU ซึ่งก็กลายเป็นการเปลี่ยนวิธีปฏิบัติไป

สำหรับองค์ประกอบ ของคณะกรรมการ บริหาร คณะผู้แทนจากประเทศสมาชิกแต่ละประเทศจะประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภาจำนวน ๓ คนมี ๓ คะแนนเสียง ซึ่งแต่ก่อนใช้สมาชิกรัฐสภาจำนวน ๒ คนมี ๒ คะแนนเสียง แต่จำนวนในปัจจุบันจะต้องมีสมาชิกรัฐสภาหรือบุรุษรวมอยู่ด้วย นั้นหมายความว่า หากต้องการมี ๓ คะแนนเสียง คณะผู้แทนจะต้องมีสมาชิกรัฐสภาที่มีทั้งบุรุษและสตรีรวมอยู่ด้วยจึงจะเป็นองค์ประกอบคณะผู้แทน จะมีแต่บุรุษล้วนหรือสตรีล้วนไม่ได้

ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างการประชุมสมัชชาครั้งที่ ๑ กับครั้งที่ ๒ ในแต่ละปีคือ ในครั้งนี้จะนำเสนอชัดเจนในเรื่องของงบประมาณ กิจกรรม และกำหนดการ และหลังจากนั้นจะมีการอภิปรายและเป็นการประชุม กลุ่มภูมิรัฐศาสตร์ ที่จะเสนอแนะ อะไรต้องงบประมาณ ฯลฯ อย่างน้อยผู้ประสาน งานของแต่ละกลุ่มจะเสนอความเห็นและขอให้ประธานพิจารณาประเด็นนั้น นานมาแล้วสมาชิกได้เสนอความเห็นในเรื่องของเวลาและการใช้จ่ายเงิน ความแตกต่างอีกอย่าง หนึ่งคือในการประชุมคณะกรรมการครั้งแรกของปีในเดือนเมษายน จะไม่มีการพิจารณาเรื่อง การพักสมาชิกภาพ เว้นแต่ประเทศนั้นๆ มีการรัฐประหาร หรือมีการยุบสภาที่ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้หากประเทศสมาชิกจะถูกพักด้วย ๒ เหตุผล คือ ๑) รัฐสภาอยู่ในระหว่างที่ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ กรณีตัวอย่างที่เพิ่งเกิดขึ้น เช่น กรณีของประเทศมาดากัสการ์ หรือ ๒) มิได้ชำระค่าสมาชิกเป็นเวลา ๓ ปี จึงต้องมีการแก้ไขปัญหาก่อนการประชุมในเดือนตุลาคมจะเริ่มขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงการ ระงับสมาชิกภาพ เช่น กรณีของไลบีเรีย และ การลงคะแนนเสียงก็จะลงได้แต่เฉพาะผู้แทนที่เข้าประชุมเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร (Executive Committee) คือองค์กร ที่ประกอบด้วยตัวแทนจากรัฐสภาประเทศต่างๆจำนวน ๑๕ คน มีหน้าที่จัดทำข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการบริหารเพื่อตัดสินใจในขั้นตอนสุดท้าย คณะกรรมการบริหารจะประชุมก่อนหน้าการประชุมสมัชชา ๒ วัน

ในส่วนของ กลุ่มภูมิรัฐศาสตร์ อาจตัดสินใจหากมีตำแหน่งว่างเกิดขึ้น เช่น กลุ่มอาหรับก็ตัดสินใจหรือเสนอ ๑ ชื่อ หรือหากมีสมาชิกจากกลุ่มอื่นเสนอตัวเองเป็นการส่วนตัวขึ้นอีกก็เป็นหน้าที่ที่คณะกรรมการบริหารจะต้องเป็นผู้พิจารณาตัดสินใจโดยการลงคะแนนเสียง เช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ในอดีตก่อนการปฏิรูป สมาชิกของคณะกรรมการบริหารมีทั้งที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เนื่องจาก ดาย หรือลาออก รัฐสภาของประเทศนั้นได้ตัดสินใจเสนอชื่อผู้ลงสมัครแทนคนนั้น จนรัฐสภาบางประเทศไม่เห็นด้วย ดังนั้นหากประเทศที่มีที่นั่งอยู่ในคณะกรรมการบริหารและต่อมาสมาชิกรัฐสภาคนนั้น ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ รัฐสภาประเทศนั้นๆ ก็จะได้รับกรรโง้งขอให้เสนอชื่อสมาชิกรัฐสภาใหม่แทนตำแหน่งนั้นเท่านั้น และหากกลุ่มภูมิรัฐศาสตร์ สนับสนุนผู้ลงสมัครในประเทศเดียวกัน หากการเสนอชื่อ ได้รับการเห็นชอบจาก กลุ่มภูมิรัฐศาสตร์นั่นเอง และคณะกรรมการบริหารให้การรับรองก็สามารถทำได้แต่ก็มีใช้ว่าจะปิดประตูหรือจะปิด

โอกาสสำหรับสมาชิกประเทศอื่น ที่มาจากกลุ่ม ภูมิภาคหรือนั้นเสีย ที่เดียว เช่น ประเทศชิลี นาย Coloma สมาชิกคณะกรรมการบริหารกำลังจะลาออก หากนาย Coloma ลาออกเพราะรัฐสภาประเทศชิลีไม่อนุญาตให้เขาเข้าร่วมใน IPU หรือคณะกรรมการบริหารของ IPU ก็จะมีการปรึกษาหารือกับสมาชิกท่านอื่นหรือกับคณะกรรมการบริหารเพื่อเสนอบุคคลแทนนาย Coloma เพื่อให้ดำรงตำแหน่งจนถึงสิ้นสุดวาระของนาย Coloma กลุ่มภูมิภาคหรือนั้น อาจตัดสินใจหรือรัฐสภาประเทศนั้น อาจจะไม่ส่งตัว แทนเข้าชิง โดยกลุ่มภูมิภาคหรือนั้นอาจเห็นว่าต้องส่งตัวแทนเข้าชิง เช่น อาจส่งสมาชิกรัฐสภาจากบราซิลหาก กลุ่ม ภูมิภาคหรือนั้นพิจารณาตัดสินแล้วว่าจะสนับสนุนสมาชิกรัฐสภาจากบราซิล ผู้แทนจากบราซิลก็จะได้รับเลือก ให้ดำรงตำแหน่ง เต็มวาระ ที่ได้รับเลือกใหม่ ดังนั้นจะเห็นได้ว่ามีโอกาสเป็นไปได้ ๒ ประการคือ ๑) ประเทศเดียวกัน สนับสนุนผู้สมัครแทนตำแหน่งที่ว่างเดิมของประเทศนั้นก็จะอยู่จนถึงสิ้นสุดวาระของคนเดิม แต่ ๒) หากประเทศอื่นเสนอชื่อและได้รับเลือกก็จะนับเป็นวาระใหม่

นอกจากนี้ คณะกรรมการบริหารยังมีหน้าที่พิจารณารายงานของเลขานุการ IPU รายงานของประธาน IPU ตรวจสอบด้านงบประมาณและการเงินของปีต่อไป และรายงานต่อคณะมนตรีบริหาร โดยอาจทำข้อเสนอแนะด้วย ไม่ว่าจะเป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรับประเทศเข้าเป็นสมาชิกใหม่ กระทบสมาชิกภาพงบประมาณ โครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ของ IPU และอื่นๆ ในการประชุมครั้งแรกของคณะมนตรีบริหารในวันแรกก่อนการประชุมสมัชชา ซึ่งโดยปกติก็จะยกไปอภิปรายหรือพิจารณากันในการประชุมคณะมนตรีบริหาร ครั้งที่ ๒ ก็คือวันปิดประชุมสมัชชา

คณะมนตรีบริหาร (Governing Council) – การประชุมคณะมนตรีบริหารจะจัดขึ้นปีละ ๒ ครั้ง ใดๆก็ได้ ในกรณีที่ประธาน IPU หรือคณะกรรมการบริหารเห็นว่าจำเป็นหรือมีสมาชิกคณะมนตรีบริหารจำนวน ๑ ใน ๔ ร้องขอ ก็ให้มีการประชุมคณะมนตรีบริหารเป็นครั้งพิเศษได้ คณะมนตรีบริหารประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภา ๓ คนต่อ ๑ ประเทศ คณะมนตรีบริหาร เป็นผู้กำหนดและวางทิศทางของ IPU รวมทั้งควบคุมการดำเนินงานต่างๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในธรรมนูญแห่งสหภาพฯ นอกจากนี้ คณะมนตรีบริหารยังมีอำนาจหน้าที่เฉพาะตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๑ ของธรรมนูญฯ อีก เช่น พิจารณาตัดสินการเข้าเป็นสมาชิก IPU หรือการกลับเข้าเป็นสมาชิกอีกครั้ง การ ระงับสมาชิกภาพ กำหนดสถานที่และวันในการจัดการประชุมสมัชชาของสหภาพฯ ให้การรับรองกำหนดการทำงานและงบประมาณของสหภาพฯ พิจารณาเลือกสมาชิกคณะกรรมการบริหาร และแต่งตั้งเลขานุการของสหภาพฯ เป็นต้น

๔. การนำเสนองานและกิจกรรมของฝ่ายส่งเสริมประชาธิปไตย โดย นาย Martin Chungong

ข้อ ๑ วรรคสองของธรรมนูญแห่งสหภาพฯ เป็นสิ่งที่ IPU ควรมีการดำเนินการโดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประชาธิปไตย เช่น ใน อนุมาตรา (c) “Contribute to the defence and promotion of human rights...” ซึ่งก็จะให้ความรู้สำหรับ สถาบันที่เป็นตัวแทนของประชาชน เนื่องจาก IPU เป็นองค์กรทางการเมืองในการส่งเสริมและปกป้องประชาธิปไตยทั่วโลก

IPU ได้ส่งเสริมประชาธิปไตยในสองวิถีทาง โดยจะต้องทำให้เกิดความมั่นใจว่ารัฐสภาประเทศต่างๆ ได้แสดงบทบาทในการส่งเสริมประชาธิปไตยด้วยอันเป็นหลักการของประชาธิปไตย

๑) ในปี ค.ศ. ๑๙๙๗ IPU ได้นำแถลงการณ์ว่าด้วยประชาธิปไตยที่มีความเป็นสากลมาใช้ประเด็นสำคัญของแถลงการณ์นี้คือการอธิบายหลักการทั่วไปของประชาธิปไตย ซึ่งหลักการดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับระดับภายในประเทศเท่านั้น แต่ควรเป็นหลักการสากลด้วย เช่น หลักการในเรื่อง เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นหรือ Freedom of Expression การเคารพสิทธิมนุษยชน และการจัดตั้งสถาบันตัวแทน เป็นต้น

๒) การทำวิจัยในเรื่องรัฐสภาและประชาธิปไตย เน้นบทบาทของรัฐสภาในทางประชาธิปไตย ส่งเสริมบรรทัดฐาน สร้างความน่าเชื่อถือ ตรวจสอบได้และเข้าถึงได้ ซึ่งก็ต้องคำนึงในระดับปฏิบัติว่าจะส่งเสริมประชาธิปไตยได้อย่างไรรวมถึงการเคารพสิทธิสตรีด้วย

ดังนั้น IPU จึงต้องกำหนดมาตรฐานพร้อมกับดำเนินการด้านแนวปฏิบัติ และเมื่อรัฐสภาประเทศต่างๆ มีบทบาทในกิจการที่ต้องดำเนินการทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ IPU จึงมีหน้าที่ช่วยเหลือรัฐสภา ของประเทศ นั้นๆ ให้สามารถดำเนินบทบาทนั้นได้ เช่น ประเทศกำลังพัฒนายังขาดความสามารถในการส่งเสริมประชาธิปไตย หลายปีที่ผ่านมา IPU จึงพยายามลดช่องว่างดังกล่าวโดยให้การสนับสนุนรัฐสภาในประเทศนั้นๆ ให้สามารถมีบทบาทส่งเสริมประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ

ประเด็นด้านสิทธิมนุษยชน – ปัจจุบัน IPU ได้มีส่วนในการช่วยเหลือประเทศที่มีความขัดแย้ง เช่น อัฟกานิสถาน เซียร์ราลีโอน บรูไน ซึ่งรัฐสภาของประเทศเหล่านี้ยังไม่ มีความเข้มแข็งพออันเนื่องมาจากความขัดแย้ง นอกจากนี้ IPU ยังต้องทำให้เกิดความมั่นใจว่ารัฐสภาคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะสมาชิกรัฐสภาซึ่งไม่ว่าจะดำเนินการในเรื่อง ใดๆ จะต้องปกป้องคุ้มครอง และส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในประเทศของตน นอกจากนี้ IPU ได้มีการระบุนิติกร โดยเริ่มตั้งแต่เมื่อสมาชิกรัฐสภาได้รับเลือกตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่ง IPU มีกลไกในการปกป้องสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภาเพื่อทำให้เกิดความมั่นใจในความเป็นอิสระของสมาชิกรัฐสภาโดย IPU มีโครงการความร่วมมือกับรัฐสภาประเทศต่างๆ เพื่อดำเนินการด้านการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอันเป็นประเด็นคาบเกี่ยวกับอีกหลายประเด็น

ประเด็นด้านเพศ (gender) – รัฐสภาคือสถาบันที่ประกอบด้วยตัวแทนของประชาชนที่มีความหลากหลาย IPU จึงเน้นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของสตรีในทางการเมือง โดยส่งเสริมให้ สมาชิกรัฐสภาสตรีเข้าร่วมการประชุมเพิ่มมากขึ้น

ประเด็นด้านการส่งเสริมความสามารถของรัฐสภาในการแก้ไขปัญหาความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ (gender issue) - IPU มีโครงการสัมมนาสำหรับคณะกรรมการที่ทำงานด้านการปกป้องและความเท่าเทียมกันทางเพศของรัฐสภา เพื่อสร้างเครือข่ายและแบ่งปันประสบการณ์ โดยในบางประเทศ IPU พยายามให้ความช่วยเหลือผู้สมัครสตรีในการเลือกตั้งหากได้รับเลือกเป็นสมาชิกรัฐสภา ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมของสตรีในทางการเมืองยังอยู่ในระดับต่ำ จาการ ยงานของ IPU จะเห็นได้ว่า IPU ได้ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสตรีในทางการเมืองมาโดยตลอดซึ่งขณะนี้ก็มุ่งไปที่ภูมิภาคแปซิฟิกแล้ว

IPU ได้พยายามพัฒนาให้เกิดบรรทัดฐาน ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีการสร้างความสามารถ ฝึกอบรม ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน และการมีส่วนร่วมทั่วไป และเนื่องจากงบประมาณของ IPU มีจำนวนไม่มากนักเมื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรมต่างๆ ที่ต้องดำเนินการเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตย IPU จึงพยายามระดมทรัพยากรในระดับประเทศโดยการเป็นหุ้นส่วนกับองค์กรอื่นๆ และมีผู้บริจาคเพื่อสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยที่ IPU ดำเนินการอยู่

การผลักดันของ IPU ในการจัดให้มีแนวทาง สำหรับรัฐสภาประชาธิปไตยนั้นมีความแตกต่างจากที่องค์กรอื่น ได้ดำเนินการ โดยองค์กรอื่นๆ จะจัดลำดับความเป็นประชาธิปไตยของรัฐสภา เช่น การกล่าวถึง รัฐสภานอร์เวย์ ว่าเป็นรัฐสภาที่มีความเป็นประชาธิปไตยที่สุดในโลก เป็นต้น แต่ IPU ไม่เห็นวัตถุประสงค์ของการจัดลำดับเช่นนี้ หากแต่จะ พัฒนาความสามารถเกี่ยวกับกระบวนการตรากฎหมาย ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญกว่า จึงต้องมีการตรวจสอบกระบวนการนี้ด้วยความเหมาะสม

ในกรณีการส่งเสริมประชาธิปไตยเช่นในประเทศพม่า นั้น IPU เพียงแต่ทำให้เกิดความมั่นใจในเรื่องของสมาชิกรัฐสภาถึงงานที่สมาชิกรัฐสภาจะต้องทำ IPU พยายามสร้างให้เกิดการสนับสนุนภายในชุมชนรัฐสภา

ในแง่ของประมวลจริยธรรมมีหลักการที่เรายอมรับกันทั่วไป เช่น สมาชิกรัฐสภาไม่ควรรับเงินในบางประเทศเมื่อได้รับการเลือกตั้งแล้ว เมื่ออยู่ในตำแหน่ง หน้าที่ สิ่งที่สมาชิกรัฐสภาทำล้วนเป็นผลประโยชน์ต่อรัฐสภา อย่างไรก็ดี เมื่อสรุปในเรื่องของการปฏิบัติให้เป็นบรรทัดฐาน แล้วก็จะเห็นได้ว่าการดำเนินการใดๆ ก็ ตามควรต้องพิจารณาลักษณะพิเศษเฉพาะของประเทศนั้นๆ ด้วยซึ่งบรรทัดฐานบางอย่างก็ทำให้มีความเป็นไปได้

นาย Bustos ได้กล่าวเสริมเกี่ยวกับ นโยบายของ IPU ในการสังเกตการณ์ในช่วง ก่อน ระหว่าง และภายหลังการเลือกตั้งซึ่งนาย Martin กล่าวเพิ่มเติมว่าการดำเนินการเพื่อ ส่งเสริมรัฐสภามีใช่เพื่อ IPU ใน ปี ค.ศ. ๑๙๙๔ IPU ออกแถลงการณ์ว่าด้วยเกณฑ์สำหรับการเลือกตั้งที่เสรี และมีความยุติธรรม โดยเป็นการประมวลสาระสำคัญหรือสิ่งที่เรียกว่าเป็นการเลือกตั้งที่เสรีและยุติธรรม

สมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP) – สมาคมเลขาธิการ รัฐสภาหรือ ASGP มีวิธีการดำเนินงานของสมาคมฯ หรือ Working Method โดยการประชุมของสมาคมฯ เป็นการศึกษา ด้านอำนาจหน้าที่ ด้านงบประมาณของรัฐสภา มีการออกแบบสอบถามและ ทำการศึกษาวิจัยและรายงาน รวมถึงวิธีปฏิบัติในเรื่องต่างๆ ของรัฐสภา คณะกรรมการบริหารมี จำนวน ๑๑ คนซึ่งมีหน้าที่กำหนดระเบียบวาระการประชุม ให้ความเห็นชอบในงบประมาณของสมาคมฯ มีเลขานุการร่วมเป็นผู้ช่วยอีก ๒ คน ในด้านความร่วมมือระหว่าง ASGP กับ IPU ส่วนใหญ่เป็นการ เสริมสร้างความสามารถของรัฐสภาให้ มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน พัฒนา บรรทัดฐานที่เป็นพื้นฐานสำคัญ ของรัฐสภาประชาธิปไตย เลขธิการรัฐสภาจึงเป็นบุคคลสำคัญในการเชื่อมโยงข้อมูล ปัจจุบัน IPU ได้ทำงานร่วมกับเลขาธิการ รัฐสภาประเทศต่างๆ มากมาย โดยเฉพาะในงานที่เกี่ยวกับความร่วมมือทางด้านรัฐสภา

IPU ได้พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินเฉพาะสำหรับการบริหารจัดการของรัฐสภา นอกจากนี้ เมื่อปีที่แล้ว IPU ยังได้จัดให้มีการประชุมเรื่อง การถ่ายทอดการประชุมรัฐสภา สำหรับปีนี้จะดำเนินการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของรัฐสภา หากขาดความร่วมมือจากเลขานุการรัฐสภาแล้ว IPU ก็จะไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะ IPU ไม่มีผู้ชำนาญการอย่างที่รัฐสภามีผู้ชำนาญการประจำสภา

๕. ความช่วยเหลือด้านเทคนิคแก่รัฐสภาประเทศต่างๆ โดย นาง Norah Babic

ในส่วนของโครงการความร่วมมือด้านเทคนิคของ IPU มีเจ้าหน้าที่จำนวน ๒ คนที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ ในตอนเริ่มโครงการความร่วมมือนี้ IPU มีสมาชิกมากกว่า ๕๐ ประเทศ

สิ่งแรกที่ IPU ทำเมื่อได้รับการร้องขอจากรัฐสภาคือ การจัดทีมงานและร่วมกับรัฐสภา กำหนดความต้องการ ดำเนินการและติดตามผล โดยทีมงานจะกลับไปดูผลที่ประเทศนั้นแล้วเขียนรายงาน จากนั้นจะส่งรายงานกลับไปให้รัฐสภาประเทศนั้นเพื่อต้องการ ทราบผลสะท้อน (feedback) จากรัฐสภาด้วย เพื่อจะได้ทราบว่าดำเนินการอย่างไรในขั้นต่อไป เพราะ IPU ไม่สามารถดำเนินการได้ถูกต้อง ทั้งหมด จากนั้นนำโครงการไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จโดยอาจมีการระดมทุน จากนั้นก็ต้องมีการประเมินผลด้วย

นอกจากนี้ มีประเทศ กำลังพัฒนาซึ่งมีอยู่ประมาณ ๔๕ ประเทศ สามารถรวมตัวกันและขอความร่วมมือจากองค์การสหประชาชาติ เพื่อสนับสนุนโครงการและส่งเสริมให้ประเทศเหล่านี้ เพิ่มขีดความสามารถของประเทศตนได้

๖. สิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภา (Human Rights of Parliamentarians) โดย นาย Rogier Huizenga

งานของรัฐสภาและวิธีที่ IPU ส่งเสริมรวมทั้งสิ่งที่ IPU ดำเนินการเพื่อปกป้องคุ้มครองสมาชิกรัฐสภาและงานของ IPU ในการสนับสนุนส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในสถานการณ์ที่มีความซับซ้อน

สิทธิมนุษยชนซึ่งเป็นสิ่งที่ IPU ให้ความสำคัญมากประเด็นหนึ่ง ซึ่งทั้ง IPU รัฐสภา และองค์กรที่มีหน้าที่คุ้มครองสิทธิมนุษยชนต้องแน่ใจว่าตนมี งบประมาณในการดำเนินการเรื่องนี้ ดังนั้นในส่วนของ IPU ก็ต้องมั่นใจว่ารัฐสภาสามารถเพิ่มเติมในบทบาทนี้ได้

การเสริมสร้างงานของรัฐสภาในด้านสิทธิมนุษยชนนั้น IPU ได้จัดการประชุมด้านสิทธิมนุษยชนและมาตรฐานของสิทธิมนุษยชน ซึ่ง IPU ได้พยายามทำงานใกล้ชิดกับ สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ หรือ UNHCR ในนครเจนีวา ซึ่ง ทำให้การติดต่อประสานงานเป็นไปได้โดยสะดวกขึ้น สิ่งที่ทำก็คือ พยายามแสดงให้เห็นทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ซึ่งรัฐสภาหรือสมาชิกรัฐสภาไม่จำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องสิทธิมนุษยชนมากนักและไม่ว่าประเทศนั้นจะได้ให้สัตยาบันต่อสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชน แล้วหรือไม่ก็ตาม อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี IPU พยายามเน้นการดำเนินการตามสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน โดยสำนักงานเลขานุการ IPU มีความต้องการที่จะทราบถึง สิ่งที่รัฐสภาจะดำเนินการด้านสิทธิมนุษยชน เป็นอย่างมาก ซึ่งขณะนี้ สำนักงานเลขานุการ IPU มีข้อมูลในเรื่องนี้น้อยมาก แต่หากได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวจาก รัฐสภา ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพื่อจะได้ทราบขอบเขตการดำเนินการของรัฐสภาแต่ละประเทศในเรื่องดังกล่าว และอีกสิ่งหนึ่งที่ IPU ปฏิบัติคือการทำงานร่วมกับ

รัฐสภาโดยตรงเกี่ยวกับสนธิสัญญา โดยเมื่อไม่นานมานี้ IPU ได้ทำโครงการสำหรับประเทศในแถบแอฟริกาที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส เช่น มาลี มอริเตเนีย บูร์กินาฟาโซ เป็นต้น ทั้งนี้ก็เพื่อสร้างความเข้าใจในสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชน ให้กับประเทศเหล่านี้และจะได้ดำเนินการในลักษณะเดียวกับประเทศ ในแถบแอฟริกาที่ใช้ภาษาอังกฤษด้วย

นอกจากนี้ IPU จะได้ทำงานร่วมกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของรัฐสภาแต่ละประเทศโดยตรง ซึ่งในบางประเทศถือว่าสิทธิมนุษยชนเป็นประเด็นคาบเกี่ยว โดยอาจมีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนหลายคณะดูแลเรื่องนี้อยู่ อย่างไรก็ดี IPU ต้องทำให้เกิด ความมั่นใจว่าได้มีการประสานงานกันเป็นอย่างดี เพื่อให้สมาชิกคณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนได้แบ่งปันความคิดและประสบการณ์ IPU จึงได้จัดให้มีการประชุมในระดับนานาชาติ ณ สำนักงานใหญ่ของ IPU ณ นครเจนีวา ซึ่งทำให้สมาชิกคณะกรรมการได้มีการมีโอกาสอภิปรายพูดคุยกันถึงอำนาจหน้าที่และวิธีการทำงานของคณะกรรมการของตน และยังได้เรียนรู้การทำงาน of คณะกรรมการของรัฐสภาประเทศอื่นๆ โดยได้มีการพูดคุยกันในหลากหลายประเด็นที่เป็นสิ่งท้าทาย เช่น เรื่องเสรีภาพในการ แสดงความคิดเห็น (Freedom of Expression) อันเป็นเรื่องใกล้ตัวของสมาชิกรัฐสภาส่วนใหญ่ การบริหารงานด้านการยุติธรรม และการอพยพ ในมุมมองด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งรายละเอียดในเรื่องต่างๆ ดังกล่าวหรือเกี่ยวกับการสัมมนาในเรื่องดังกล่าวสามารถหาอ่านได้ในเว็บไซต์ของ IPU

ความสำคัญในประเด็นที่สองที่เป็นงานของ IPU คือเรื่องของสถานการณ์ภายหลังความขัดแย้ง อันเป็นเรื่องท้าทายอีกเรื่องหนึ่ง โดยหลายประเทศพยายามทำข้อตกลงสันติภาพ การแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน การปฏิรูปสถาบัน ซึ่ง IPU ต้องการให้รัฐสภาดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โครงการสำคัญโครงการหนึ่งคือโครงการให้ความช่วยเหลือประเทศ ในแถบแอฟริกาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ และอีกหลายประเทศที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ เซียร์ราลีโอน ไลบีเรีย ยูกันดา รวันดา และเคนยา โดยในแต่ละประเทศได้จัดให้มีการสัมมนาในระดับประเทศ อยู่แล้ว เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า รัฐสภาเป็นเวที ของตัวแทนของประชาชน ดังนั้น รัฐสภาจึงเป็นช่องทางที่ตัวแทนของประชาชนได้พูดคุยกัน มีการปรองดองกัน และต้องดำเนินการอันเป็นความคาดหวังของประชาชนด้วย

ประเด็นที่สาม งานของคณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งจัดตั้งขึ้นภายหลังเหตุการณ์รัฐประหารในหลายประเทศของลาตินอเมริกา โดย IPU กำลังหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่อยู่เช่นกัน คณะกรรมการมีหน้าที่ตรวจสอบและสอบสวนข้อร้องเรียนการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่กระทบต่อสมาชิกรัฐสภา ปกป้องคุ้มครองสมาชิกรัฐสภาจากการถูกล่วงละเมิด หากเกิดกรณีดังกล่าวขึ้น จะได้มีการยื่นคำร้องมาที่คณะกรรมการ เช่น ในกรณีที่สมาชิกรัฐสภาถูกกักกันหรือหายตัวไป หากสมาชิก รัฐสภาของประเทศหนึ่งกล่าวหาสมาชิกรัฐสภาอีกประเทศหนึ่ง คณะกรรมการก็จะตรวจสอบและทำการสอบสวนคำร้องนั้น กับหน่วยงานด้านสิทธิมนุษยชนอื่นๆ เช่น Human Rights Watch หรือองค์กรท้องถิ่น นอกจากนี้ คณะกรรมการ จะมีโอกาสได้พบปะกับรัฐสภาประเทศที่ได้มีการยื่นคำร้องมาที่คณะกรรมการเพื่อจะได้สอบถามถึงกระบวนการที่รัฐสภานั้นได้ดำเนินการ นอกจากนี้ ในกรณีที่สมาชิกรัฐสภาถูกกักกัน นั้น

ข้อกล่าวหาอาจมีว่าสมาชิกรัฐสภานั้นถูกกักขังโดยมิชอบด้วยกฎหมายซึ่งคณะกรรมการการอาจจะไม่ได้อยู่ในฐานะเป็นผู้ตัดสินหรือวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินการทางกฎหมายที่เหมาะสม ซึ่งถ้าสมาชิกรัฐสภาทำผิดก็จะต้องถูกลงโทษอยู่แล้ว คณะกรรมาธิการไม่สามารถจะเสนอความเห็นให้แตกต่างกันไปได้ กรณีที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการฟ้องร้องสมาชิกรัฐสภา ทั้งนี้ก็เพราะสมาชิกรัฐสภาเห็นว่าตนมีเสรีภาพในการกล่าวถ้อยคำหนึ่งในขั้นตอนสำคัญของคณะกรรมการคือการติดตามการสอบสวนคดีจนกว่าจะเกิดความพึงพอใจ เช่น คดีที่คณะกรรมการได้ทำการสอบสวนในฮอนดูรัส โดยสมาชิกรัฐสภาหายตัวไปเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๘๘ หลังจากที่ได้เสนอต่อองค์กรสิทธิมนุษยชนของสหรัฐอเมริกา โดยกล่าวหาว่าทหารควรมีส่วนรับผิดชอบในการหายตัวไปของสมาชิกรัฐสภาจำนวนมาก นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการ ยังมีเครื่องมือพิเศษอื่นๆ อีกมาก โดยการรับฟังความเห็นของทั้งสองฝ่ายเพื่อให้ได้ข้อมูลมากที่สุดเท่าที่จะมากได้

จำนวน ๑ ใน ๓ ของคดีเป็นคดีฟ้องร้องสมาชิกรัฐสภาซึ่งเป็นคดีที่ยังค้างตามกระบวนการทางกฎหมาย ซึ่งตามหลักแล้วหากสมาชิกรัฐสภากระทำความผิดก็ต้องถูกลงโทษ สิ่งที่คณะกรรมการทำได้คือ หากสมาชิกรัฐสภาถูกฟ้องก็ให้ใช้กระบวนการทางศาล โดยให้แน่ใจว่าได้มีการตั้งข้อกล่าวหาสมาชิกรัฐสภาผู้นั้นโดยเร็ว

หลังจากที่คณะกรรมการได้รับคดีแล้วก็จะเริ่มทำงานโดยกระบวนการในชั้นกรรมาธิการนี้จะเป็นความลับ แต่หากเป็นคดีร้ายแรงถึงขนาดที่สมาชิกรัฐสภาถูกฆาตกรรม คณะกรรมาธิการอาจตัดสินใจให้มีการเผยแพร่คดีนั้นสู่สาธารณะ

๗. หนังสือและสิ่งพิมพ์ต่างๆ ของ IPU (Publications) โดย นาย Andy Richardson

นาย Richardson ได้กล่าวแนะนำหนังสือต่างๆ ที่ IPU ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นความรู้ในวงงานรัฐสภา เช่น Tool Kit, World e-Parliament Report และอื่นๆ หรือในโครงการความร่วมมือระยะยาวระหว่าง IPU กับศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของรัฐสภาโลก (ICTP) และสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ในด้านการนำเสนอชนกลุ่มน้อยและชนพื้นเมือง มีกิจกรรมการค้นคว้าวิจัยใหม่ๆ ในเรื่องของการฝึกอบรมให้มีความเป็นมืออาชีพสำหรับสมาชิกรัฐสภา การปฐมนิเทศ การให้ความรู้เบื้องต้น และโครงการสร้างศักยภาพ หลังจากที่ได้รับเลือกเป็นสมาชิกรัฐสภา นอกจากนี้ ยังได้มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องการจัดงานวันประชาธิปไตยสากล โดยในฝ่าย ที่ตนรับผิดชอบนั้นมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญหลายประเด็น แต่มีเจ้าหน้าที่ประจำเพียงแค่ ๓ คนเท่านั้น รวมถึงการจัดทำ Parline Database ด้วย ซึ่ง ตนมีผู้ช่วย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่จากรัฐสภาเกาหลีได้เข้ามาช่วยทำงานในฝ่าย เป็นระยะเวลาสองปี พร้อมทั้งเชิญชวนเจ้าหน้าที่จากรัฐสภาประเทศอื่นที่สนใจทำงานในด้านนี้ด้วย

สำหรับกิจกรรมในหัวข้อนี้ นาย Richardson ได้แบ่งกลุ่มอภิปรายออกเป็น ๔ กลุ่ม โดยมีหัวข้อย่อยพร้อมคำถามให้แต่ละกลุ่มอภิปรายแล้วจึงนำเสนอความคิดเห็นของกลุ่มต่อที่สัมมนาฯ

กลุ่ม A หัวข้อเรื่องแบบสอบถาม (Questionnaires) ผู้สัมมนาต้องตอบคำถาม เช่น แบบสอบถามมีความเกี่ยวข้องโดยทั่วไปกับรัฐสภาประเทศของท่านอย่างไร อะไรคือปัญหาที่ท่านประสบ

เกี่ยวกับแบบสอบถามที่ IPU ส่งมาให้รัฐสภา และวิธีการแก้ไขปัญหานี้เพื่อให้สำนักงานเลขาธิการ IPU ได้นำไปปรับปรุงเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

กลุ่ม B หัวข้อเรื่องการสื่อสารในกิจกรรมต่างๆ ของ IPU (Communication about IPU activities) เนื่องจาก IPU ได้สร้างเครื่องมือในการสื่อสารต่างๆ มากมายเพื่อแจ้งให้รัฐสภา ทราบเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ของ IPU ไม่ว่าจะเป็น the World of Parliaments, IPU e-Bulletin และข่าวล่าสุดที่ปรากฏบนเว็บไซต์ของ IPU จึงต้องการทราบวิธีการ อื่นๆ จากผู้เข้าร่วมสัมมนา เพื่อให้การสื่อสารระหว่างรัฐสภากับ IPU ในกิจกรรมเหล่านี้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด

กลุ่ม C หัวข้อเรื่อง สิ่งพิมพ์ของ IPU เพื่อต้องการทราบว่าหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ใดของ IPU ที่ผู้เข้าร่วมสัมมนามีความคุ้นเคยมากที่สุด และในกรณี มีหนังสือที่ IPU ได้จัดพิมพ์ขึ้นใหม่โดยส่งให้รัฐสภา รัฐสภาจะดำเนินการอย่างไร ซึ่งในคำถามนี้ รัฐสภาประเทศต่างๆ ส่วนใหญ่จะดำเนินการต่อโดยส่งให้กับห้องสมุดของรัฐสภาเพื่อการเผยแพร่แก่ผู้สนใจต่อไป

กลุ่ม D หัวข้อเรื่องวันประชาธิปไตยสากล โดย IPU ได้สนับสนุนให้รัฐสภาจัดงานวันประชาธิปไตยสากลขึ้นในวันที่ ๑๕ กันยายนของทุกปี โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ มีรัฐสภาจำนวน ๕๐ ประเทศ ได้จัดงานเพื่อรำลึกถึงความสำคัญของประชาธิปไตย โดย IPU ต้องการทราบว่าในปีต่อไปรัฐสภาจะดำเนินการจัดงานในรูปแบบใด และคาดหวังการสนับสนุน ในรูปแบบใดจาก IPU อีกทั้งต้องการทราบปัญหาที่เกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวด้วย

๘. การเงินและการหาทุน (Finance and Fund Raising) นำเสนอโดย Victoria Browning ผู้อำนวยการฝ่ายบริการสนับสนุน (Director, Division of Support Service)

สหภาพรัฐสภาได้รับเงินสนับสนุนจากประเทศสมาชิกซึ่งระบบจะคล้ายคลึงกับสหประชาชาติ โดยสหภาพรัฐสภามีแนวโน้มที่จะเพิ่มโครงการเพื่อเสริมสร้างการทำงานในหลายๆเรื่อง เช่น เรื่องของประชาธิปไตย ซึ่งผู้ให้ทุนนี้ไม่สามารถที่จะให้ทุนได้ครบหมดทุกโครงการ ดังนั้นสหภาพรัฐสภาจึงต้องหาผู้ให้ทุนเป็นกรณีพิเศษเพิ่มเติม ซึ่งในอดีตได้มีการเข้าหาแหล่งทุน เช่น การมีโครงการจำนวน ๕๖ โครงการก็จะสามารถหาแหล่งทุนเท่ากับจำนวนโครงการทั้ง ๕๖ แห่ง

ซึ่งผู้ที่ทำงานด้าน การหาทุน คือ นางสาว Victoria Browning เคยทำงานกับ องค์การสหประชาชาติประมาณ ๒๐ ปี ดังนั้นจึงมีความคุ้นเคยกับการทำงานด้านการเข้าถึงแหล่งทุนเป็นอย่างดี

ดังนั้น การหาทุนจะต้องหาทุนที่มีแนวโน้มว่าจะสามารถให้ทุนได้ และมีความมั่นคง และเป็นแหล่งทุนที่มีขนาดใหญ่มากกว่าจะเป็นแหล่งที่มีขนาดเล็ก เมื่อพูดถึงแหล่งทุนนั้น เราจะคิดถึง หน่วยงานรัฐบาล สมาคม องค์กร และบริษัทเอกชน ดังนั้นในขั้นต้น สหภาพรัฐสภาจะเข้าหาแหล่งทุนจากรัฐบาลเป็นหลักก่อน

แนวโน้มความแตกต่าง ๒ เรื่อง ของ แหล่งทุน จากประเทศต่างๆ อาทิ ประเทศ ในแถบสแกนดิเนเวีย ประเทศเนเธอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร ประเทศแคนาดา นั้น แนวโน้มประการแรกในการ

หาแหล่งเงินทุนคือ แหล่งทุนต้องการมุ่งความสนใจไปยังการใช้ทุน ซึ่ง แหล่งทุนนี้จะไม่ค่อยมีองค์กร และ ประเทศกำลังพัฒนาเข้าร่วมการเข้าหาหน่วยงานใหม่และขอระดมทุนนั้นทำได้ยากมาก ซึ่งเป็นปัญหาสำหรับ สหภาพรัฐสภา มาก แนวโน้มประการที่สองคือ แหล่งทุนที่ต้องการการบริหารจัดการ และต้องการหาผู้ร่วม ลงทุนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประชาธิปไตย

รัฐบาลของสามประเทศที่เป็นประเทศผู้ให้ทุนที่ดี (Associated donor) สำหรับสหภาพรัฐสภา เสมอมาคือ Canadian Development Agency (C-DA), British Development Agency (B-DA) และ Irish Aids และนอกจากนี้ยังมีผู้ให้ทุนอื่นๆอีก

ประเทศผู้ให้ทุน (Associated donor) สหภาพรัฐสภามีโครงการ 3 ปี กับกลุ่มดังกล่าว ซึ่งพวกเขาจะให้ทุนกับสหภาพรัฐสภาตลอดระยะเวลา ๓ ปี โดยสหภาพรัฐสภาสามารถนำทุนที่ได้ไปใช้กับ โครงการใดก็ได้ บางประเทศต้องการที่จะใช้ทุนดังกล่าวไปกับเรื่อง Gender สหภาพรัฐสภาที่จะนำไปใช้ใน เรื่องดังกล่าว ในส่วนประเทศอื่นๆ ไม่ได้ระบุว่าจะต้องใช้ทุนไปกับเรื่องใด สหภาพรัฐสภาที่จะดำเนินการ ใช้ ทุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มประสิทธิภาพของรัฐสภาต่อไป

นอกจากนี้สหภาพรัฐสภาต้องการ จะหาผู้ให้ทุนเพิ่มเติม ซึ่ง ขณะนี้ ได้มีการพูดคุยกับประเทศ เบลเยียม และประเทศฟินแลนด์ ซึ่งประเทศฟินแลนด์นั้น ได้ให้เงินสหภาพรัฐสภาเพื่อสนับสนุน โดยระบุว่า จะให้นำไปใช้ใน โครงการที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน (Human Rights Area) ซึ่งเป็นโครงการเฉพาะกิจ

นอกจากนี้ยังมีการทำงานร่วมกับ UNDP ขององค์การสหประชาชาติในประเทศบางประเทศ ซึ่งสหภาพรัฐสภาจะทำงานร่วมกับองค์การสหประชาชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องของรัฐสภา และได้รับ เงินสนับสนุนจาก UNDP เช่นกัน

หลังจากที่สหภาพรัฐสภา ได้คุยเรื่องการให้ทุนกับประเทศ ฟินแลนด์ ไอร์แลนด์ และแคนาดา สหภาพรัฐสภา จะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการให้ทุนกับประเทศเหล่านั้น และ ประเทศดังกล่าวได้ให้การ สนับสนุนการทำงานของ สหภาพรัฐสภาเป็นอย่างมาก รวมถึงขอร้องให้ฝ่าย รัฐบาลสนับสนุน การทำงาน ของสหภาพรัฐสภาด้วย อาทิเช่นประเทศไอร์แลนด์ ได้ให้การสนับสนุนในเรื่องผลสัมฤทธิ์ ใน โครงการของ สหภาพรัฐสภาเป็นอย่างมาก

นอกจากนี้สหภาพรัฐสภา ได้รับเงินทุน สนับสนุนจากประเทศฟินแลนด์ โดยทางเจ้าหน้าที่ สหภาพรัฐสภา ได้เดินทางไปยังประเทศฟินแลนด์เพื่อหารือในเรื่องเงินทุนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงต่างๆ รวมถึงรัฐสภา ซึ่งสหภาพรัฐสภามีสมาชิกรัฐสภาที่สนับสนุนอย่างเต็มที่ ในการผลักดันให้ เกิดการให้ทุนในเรื่องต่างๆ ซึ่งสิ่งนี้เป็นจุดแข็งสำหรับการได้ รับทุนจากประเทศสมาชิกและองค์กรต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในโครงการของสหภาพรัฐสภา

ในเรื่องดังกล่าว เจ้าหน้าที่สหภาพรัฐสภาต้องทำงานร่วมกับเลขาธิการของสหภาพรัฐสภา หรือ สมาชิกรัฐสภาจากนานาประเทศ ซึ่งพวกเขาเหล่านี้มีความสนใจในสิ่งที่เราจะหารือกับ ทางกระทรวงต่างๆ ในประเทศเป็นอย่างมาก

ในอนาคตกลุ่มงานบริการสนับสนุนต้องการที่จะเพิ่มจำนวนเงินให้กับสหภาพรัฐสภา รวมถึงเพิ่มจำนวนยอดผู้บริจาค จากแหล่งอื่นๆด้วย นอกจากนี้แผนการทำงานในปีนี้มีเป้าหมายในการ เพิ่มจำนวนสมาชิกสหภาพรัฐสภา จำนวนยอดผู้ให้เงินทุนเพิ่มเติม รวมถึงจะมีการประชุมพิเศษ ๑๐ ครั้ง การสัมมนาในระดับประเทศและภูมิภาค ๑๐ ครั้ง เป็นต้น

๕. การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา (IPU Assembly) นำเสนอโดย Mr.Marcelo Bustos ผู้อำนวยการฝ่ายกิจการสมัชชาและความสัมพันธ์กับประเทศสมาชิก (Director, Division of Assembly Affairs and Relations with Member Parliaments)

การทำงานของสหภาพรัฐสภา ประกอบด้วย ๓ ส่วนคือ ๑) สมัชชาสหภาพรัฐสภา (IPU Assembly) ๒) คณะมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภา (the Governing Council) และ ๓) คณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา (Executive Committee)

คณะมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภา (The Governing Council) จะดูแลในเรื่องกิจการทุกอย่างของสหภาพรัฐสภา

คณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา (Executive Committee) เป็นผู้ให้คำปรึกษาและคำแนะนำในเบื้องต้นกับมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภา ซึ่งคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภาทั้ง สิบห้าคน จะได้รับสัดส่วนจากกลุ่ม ภูมิภาคต่างๆ ซึ่งประกอบไปด้วยกลุ่มภูมิภาค จำนวน ๖ กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มภูมิภาคแอฟริกา จำนวน ๔ คน กลุ่มภูมิภาคทะเลพิลลัส จำนวน ๓ คน กลุ่มภูมิภาคอาหรับ จำนวน ๒ คน กลุ่มภูมิภาคเอเชีย -แปซิฟิก จำนวน ๓ คน กลุ่มภูมิภาคยูเรเชีย จำนวน ๑ คน และกลุ่มภูมิภาคลาติน อเมริกา จำนวน ๒ คน โดยจะมีประธานสหภาพรัฐสภา เป็นประธานโดยตำแหน่ง และประธานสมาชิกรัฐสภาสตรี เป็นสมาชิกคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภาโดยตำแหน่ง ดังนั้น จึงมีคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา ทั้งสิ้น จำนวน ๑๗ คน

การประชุมสมัชชา (IPU Assembly) เป็นผู้ตัดสินและแสดง ออกในสิ่งที่สหภาพรัฐสภา คิดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ กิจการ ระหว่างประเทศต่างๆ ดังนั้น ในการประชุมสมัชชา จึงมีคณะกรรมการสามัญ ๓ คณะ เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาในเรื่องต่างๆ คือ คณะกรรมาธิการสามัญ คณะที่ ๑ ว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ(Standing Committee on Peace and International Security) คณะกรรมาธิการสามัญ คณะที่๒ ว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน การคลังและการค้า(Standing Committee on Sustainable Development, Finance and Trade) คณะกรรมาธิการสามัญ คณะที่ ๓ ว่าด้วยประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน(Standing Committee on Democracy and Human Rights)

ผู้เสนอรายงานร่วม (co-Rapporteur), ร่างข้อมติ

ในการประชุมวาระสุดท้าย (last session) ของการประชุมสหภาพรัฐสภา เมื่อช่วงเดือนเมษายน ๒๕๕๒ (ค.ศ. ๒๐๐๕) ซึ่งจัดขึ้นที่ กรุงแอดดิสอาบาบา สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเอธิโอเปีย คณะมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภา มีมติเห็นชอบ หัวข้อ ๓ หัวข้อ ที่จะบรรจุในเรื่องเพื่ออภิปรายและลงมติใน

คณะกรรมการสามัญ ทั้ง ๓ คณะ ดังนั้นจากเดือนเมษายน ณ กรุงแอดดิสอาบาบา จนถึงเดือนเมษายน ที่กรุงเทพฯ คณะกรรมการสามัญทั้งสามคณะจะมีวิธีในการทำงานคล้ายคลึงกัน กล่าวคือจะต้องศึกษา และ พัฒนาร่างรายงานในหัวข้อที่ผ่านการอนุมัติจากข้อคิดเห็นที่หลากหลาย

ทั้งนี้แต่ละคณะกรรมการจะมีการเลือกผู้เสนอรายงานร่วม (Co-Rapporteur) ซึ่งจะได้รับเลือกจากการประชุมครั้งแรกในเดือนเมษายน ซึ่งเลขาธิการสหภาพรัฐสภาต้องการจะแจ้งให้สมาชิกรัฐสภา ทราบ คือ การเสนอชื่อสมาชิกรัฐสภาจากแต่ละกลุ่มภูมิภาคเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นผู้เสนอรายงานร่วม ซึ่งจะได้รับเลือกผ่านทางภูมิภาคหลังการทำงาน ความสามารถ และความรู้ของ สมาชิกรัฐสภานั้นๆ ที่มีความรู้ ใกล้เคียงหรือเกี่ยวข้องกับหัวข้อของคณะกรรมการสามัญ

ผู้เสนอรายงานร่วม ทั้ง ๒ คน ไม่เพียงแต่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐสภาของตนเอง ในการ เตรียมร่างงานราย แต่ยังคงต้องได้รับการ ลงมติเห็นชอบ ในร่างข้อคิดดังกล่าวในที่ประชุม สมัชชา โดยร่าง ข้อคิดนี้จะได้รับการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางก่อนการประชุมสมัชชา และต้องได้รับการติดตามอย่างใกล้ชิด และมีการจัดการแก้ไขให้ถูกต้อง

ผู้เสนอรายงาน จำนวน ๒ คนจะต้องเสนอรายงานร่วม กัน และในการเสนอร่างรายงาน (Draft Report) ในเดือนตุลาคม จะต้อง ได้รับความเห็นชอบ และได้รับข้อเสนอแนะ จากประเทศสมาชิกเพื่อนำไป ปรับแก้ไข

ผู้จกรายงานร่วมที่จะเสนอร่างรายงานนี้ จะ แยกออกเป็นสองฉบับเนื่องจากผู้เสนอรายงาน มี จำนวน ๒ คน และอยู่กันคนละภูมิภาค จึง ไม่มีโอกาส ทำงานร่วมกันได้ นอกจากนี้ทางสหภาพรัฐสภา ต้องการเห็น ท่าทีของประเทศหนึ่ง ซึ่งจะแตกต่างกับอีกประเทศหนึ่ง หรือร่างรายงานจะนำมาจากประเทศ ที่มาจากซีกโลกเหนือ หรือประเทศที่พัฒนาแล้ว และประเทศที่มาจากซีกโลกใต้ คือประเทศที่กำลังพัฒนา ก็จะไม่เหมือนกัน จึงเลือกผู้เสนอรายงานที่มาจากคนละภูมิภาค แต่ เป็นที่น่าเสียดายว่า หลังจากรับทราบ เรื่องชื่อผู้เสนอรายงานและหัวข้อในการจัดทำร่างรายงานนั้น สหภาพรัฐสภา ต้องการรับร่างรายงานรวมถึง ร่างข้อคิดภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ผู้เสนอรายงานร่วมกลับไม่ให้ความเคารพในเรื่องเวลาเลย

ในการประชุมสมัชชาในเดือนตุลาคม ในแต่ละคณะกรรมการสามัญจะมีการอภิปรายย่อย (Panel Discussion) ซึ่งหัวข้อที่จะใช้ในการอภิปรายจะเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะใช้ประชุมในเดือนเมษายนปีถัดไป

หัวข้อในการประชุมของแต่ละคณะกรรมการสามัญ ไม่จำเป็นจะต้องเป็นชื่อเดียวกับหัวข้อ ของการอภิปรายย่อยก็ได้ ดังนั้นหัวข้อที่ใช้ในการประชุม ในช่วงเดือนเมษายน มักจะเป็นหัวข้อที่กว้าง และ นำส่วนหนึ่งของหัวข้อนี้มาอภิปรายย่อยต่อในเดือนตุลาคมเพื่อต่อยอด

ในการประชุมช่วงเดือนตุลาคมจึงมีหัวข้อที่เฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น และสหภาพรัฐสภาได้เปิด โอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญเข้ามา นำเสนอการอภิปราย ในเรื่องดังกล่าวให้กับที่ประชุมฟัง รวมถึงให้ความคิดเห็น แก่ผู้ร่างรายงานร่วม (co-Rapporteur) เพื่อให้ร่างรายงานมีเนื้อหาที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

หลังจากที่ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจากการอภิปรายย่อในเดือนตุลาคมแล้ว ผู้เสนอรายงานจะมีเวลาในการเตรียมข้อมติ (Resolution) และหลังจากนั้นจะส่งร่างข้อมติเวียนไปยังสมาชิกสภาพรรคสภา เพื่อเปิดโอกาสให้แก้ไข (amendment) ร่างดังกล่าวต่อไป

สิ่งที่เกิดปัญหาคือ หลังจาก ที่ประเทศสมาชิกได้รับร่างข้อมติแล้ว ฝ่ายเลขานุการ สภาพรรคสภา ได้รับการขอแก้ไข ร่างข้อมติกลับมา เพียงเล็กน้อย เท่านั้น ก่อนหน้าการประชุม สมัชชา แต่หลังจากนั้นก็มีผู้ขอแก้ไขร่างข้อมติเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ใกล้กับการประชุม หรือเป็นช่วงระหว่างการประชุมซึ่งเป็นช่วงเวลาที่กระชั้นชิดเกินไป

นอกจากนี้เลขาธิการสภาพรรคสภาต้องการที่จะเรียกร้องให้ประเทศสมาชิกสร้างกลไกในการแก้ไขร่างข้อมติ โดยจะมีร่าง ข้อมติ ฉบับที่เสนอโดยผู้เสนอรายงานร่วม และคณะกรรมการร่าง ข้อมติ (drafting committee) ซึ่งหลังจากที่มีผู้ขอแก้ไข ร่างดังกล่าวเข้ามามากจึงทำให้ มีข้อมติหลายหน้าด้วยกัน อาทิ การประชุมครั้งที่ผ่านมา ณ กรุงแอดดิสอาบาบา มีร่างข้อมติของคณะกรรมการสามัญบางคณะ มีเอกสารข้อมติที่ได้รับการเห็นชอบแล้ว ทั้งสิ้น ๑๖ หน้า ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ สามารถนำมาใช้ได้เลย (not practical) เนื่องจากจะไม่มีคนอ่าน ร่างข้อมติดังกล่าว เพราะเอกสาร ยาวเกินไป และไม่ใช้สาระ ที่เป็นส่วนสำคัญของเนื้อหา

ฝ่ายเลขานุการสภาพรรคสภา ขอให้สมาชิกสภาพรรคสภา ส่งขอแก้ไขร่างข้อมติให้กับผู้เสนอร่างรายงานภายในเดือนมีนาคม เพื่อที่นำมาใส่ในร่างรายงาน ฉบับสุดท้าย ซึ่งผู้เสนอรายงานจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าสิ่งที่ขอแก้ไขนั้นจะนำมาใส่หรือไม่ หาก นำมาใส่ด้วยจะเป็นประโยชน์เดียวกันกับที่ประเทศสมาชิกเสนอ หรือจะเปลี่ยนถ้อยคำใหม่แต่ยังเป็นแนวความคิดที่เสนอมาน

หลังจากที่มีการแก้ไขเรียบร้อยแล้วในที่ประชุมเดือนเมษายนจะประชุมหรือร่วมกัน หลังจากนั้นผู้เสนอร่างรายงานจะเป็นผู้ให้คำปรึกษาเท่านั้น และพวกเขาให้คณะกรรมการ ร่างข้อมติของแต่ละคณะ (drafting committee) เป็นผู้เปลี่ยนแปลงร่างรายงาน ฉบับสุดท้ายโดยที่ประชุมในเดือนเมษายนสามารถเสนอแก้ไขได้

ดังนั้น คณะผู้แทนที่เข้าร่วมประชุมจะสามารถแสดงความคิดเห็นและขอแก้ไขร่างรายงาน ได้ โดยเขียนชื่อลงในแบบฟอร์ม ที่ทางสภาพรรคสภาจัดให้ภายในห้องประชุม แล้วส่งให้กับเลขานุการในที่ประชุม ซึ่งประธานในที่ประชุมจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะเลือกประเทศใดเป็นผู้อภิปราย เป็นรายต่อไป โดยไม่จำเป็นว่าการส่งแบบฟอร์มเป็นประเทศแรกๆ จะได้รับการพิจารณาให้อภิปรายก่อน เนื่องจากประธานในที่ประชุมจะเป็นผู้ตัดสินใจและจัดกลุ่มผู้ที่อภิปรายเองซึ่งประธานอาจจะพิจารณาจากกลุ่มภูมิภาคของผู้พูด และเรื่องที่ต้องการจะอภิปรายด้วย เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง ในการประชุม และเป็นการประชุมอย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้เข้าร่วมสัมมนาจากประเทศเยอรมนี ได้กล่าวว่า เมื่อปีที่แล้ว ประเทศเยอรมนีได้นำเสนอข้อมติที่ยาวมากคือประมาณ ๑๖ หน้า ในเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เนื่องจากเป็นหัวข้อที่กว้างและมีเนื้อหามาก จึงทำให้รายงานฉบับดังกล่าวยาว นอกจาก นี้ทางผู้แทนจากประเทศเยอรมนีต้องการจะทราบ

ว่าที่ประชุมคิดเห็นอย่างไรในการประชุมเดือนตุลาคมด้วย ทั้งนี้ ร่างดังกล่าวได้รับการแก้ไขจากทั่วโลกประมาณ ๒๐ ครั้ง จึงทำให้มีข้อมูลที่ยาวและหลายหน้า ซึ่งเรื่องนี้ เป็นเรื่องที่สหภาพรัฐสภาควรคำนึงถึง นอกจากนี้การนำข้อมูลของผู้เสนอร่างรายงานทั้ง ๒ คนมารวมกันก็เป็นไปได้ยาก

นายมาเซโล บุสโตส กล่าว เพิ่มเติมในเรื่องนี้ ว่า หลายครั้งผู้กล่าวรายงานอาจไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว ซึ่งอาจไม่เป็นผลดีต่อร่างรายงานและร่างข้อมติ

นอกจากนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ เมื่อสหภาพรัฐสภาส่งข้อมติที่ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมแล้วให้กับสหประชาชาติ ก็ไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง เนื้อหาของข้อมตินั้นดีมาก แต่ควรให้รัฐสภานำเสนอสิ่งที่ต้องการเห็นในร่างข้อมตินั้นก่อนเดือนตุลาคม และให้ผู้เสนอรายงานร่วมทั้งสองคนมาประชุมร่วมกัน และให้เลขธิการในคณะกรรมการสามัญร่วมประชุมด้วยเพื่อปรับเปลี่ยนข้อมติและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ขณะที่ได้ฟังการบรรยายในการอภิปรายย่อย

นอกจากนี้สหภาพรัฐสภาเรียกร้องให้สมาชิกสหภาพรัฐสภาตอบแบบสอบถามที่ได้ส่งให้หน่วยประจำชาติในระหว่างปี โดยเฉพาะในเรื่องการดำเนินการตามข้อมติที่ได้รับรองในที่ประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภาแล้ว ซึ่งสหภาพรัฐสภาต้องการจะทราบความคืบหน้าของสมาชิกสหภาพรัฐสภา ในการดำเนินการให้เป็นไป ตาม ข้อมติที่ได้รับการรับรอง นอกจากนี้สหภาพรัฐสภายังสามารถทราบถึงข้อเสนอแนะของสมาชิกสหภาพรัฐสภาในเรื่องการแก้ไขกฎหมายอีกด้วย

การระงับสมาชิกภาพของสหภาพรัฐสภา

การระงับสมาชิกภาพของสหภาพรัฐสภา ปกติจะพิจารณาในการประชุมเดือนตุลาคมของแต่ละปี เพราะในเดือนเมษายน ประเทศที่จะถูกระงับสมาชิกภาพจะได้รับการเตือน

ก่อนการระงับสมาชิกภาพของสหภาพรัฐสภา จะมีขึ้นเมื่อรัฐสภาประเทศนั้นๆ ไม่สามารถทำหน้าที่ย่อยไปได้ เช่นการยุบสภา หรือการไม่ชำระค่าบำรุงหน่วยประจำชาติ ตัวอย่างเช่น รัฐสภาของมาดากัสการ์ เป็นประเทศล่าสุด ที่สมาชิกภาพถูกระงับเนื่องจากการยุบสภา

การอภิปรายทั่วไป (General Debate)

ในการประชุมวันสุดท้ายของที่ประชุมสมัชชาจะมีการรับรองข้อมติ ซึ่งในที่ประชุม สมัชชาจะมีการคิดหัวข้อทั่วไป (General Theme) แตกต่างกันในแต่ละปี โดยจะมุ่งเน้นไปที่หัวข้อซึ่ง กำลังได้รับความสนใจของประชาคมโลก และผู้แทนของแต่ละประเทศจำนวน ๑-๒ คนสามารถนำเสนอเรื่องดังกล่าวในที่ประชุมสมัชชาในช่วงเดือนเมษายนของแต่ละปี

ในการจะนำเสนอของแต่ละประเทศในการอภิปรายทั่วไป จะต้องลงทะเบียนเพื่อจัดลำดับซึ่งวิธีในการลงทะเบียนกระทำได้ ๒ วิธี ดังนี้

๑) ลงทะเบียนที่จุดลงทะเบียน ณ ประเทศที่จัดประชุม สามารถทำได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง โดยจะเริ่มเปิดให้ลงทะเบียนตั้งแต่วันที่ ๘.๓๐ นาฬิกา ในวันอาทิตย์ ซึ่งในการประชุมที่ประเทศไทยจะเปลี่ยนเป็นวันเสาร์ และฝ่ายเจ้าหน้าที่จากสหภาพรัฐสภาจะเป็นผู้เรียงลำดับการกล่าวในที่ประชุม

๒) การลงทะเบียนล่วงหน้า ซึ่งประเทศสมาชิกสหภาพรัฐสภาจะได้รับแบบฟอร์มในการลงทะเบียนดังกล่าวเป็นเอกสารล่วงหน้าก่อนการประชุม โดยประเทศสมาชิกสามารถลงทะเบียนและส่งกลับมายังสหภาพรัฐสภาได้

การจัดลำดับการพูดในหัวข้อการอภิปรายทั่วไปปีนี้ จะกระทำโดยการจับฉลาก ซึ่งหากผู้แทนไม่สะดวกในการกล่าวในช่วงลำดับดังกล่าวจะสามารถลำดับได้

โดยการนำเสนอในหัวข้อการอภิปรายทั่วไป จะใช้เวลา ๘ นาที ต่อ ๑ ประเทศ หากประเทศใดมีผู้นำเสนอมากกว่า ๑ คน จะต้องพูดคนละ ๔ นาที

การลงคะแนนเสียง

ในการประชุมจะต้องมีการลงคะแนนเสียง เช่น ลงคะแนนเสียงในการเลือกหัวข้อเพื่อบรรจุในระเบียบวาระเร่งด่วน ซึ่งการลงคะแนนเสียงนี้มีรายละเอียดอยู่ในมาตราที่ ๑๕ (Article 15) ของธรรมนูญสหภาพรัฐสภา (Statutes and Rules) ซึ่งแต่ละประเทศจะได้รับ ๑๐ คะแนนเสียง และคะแนนที่เพิ่มขึ้นมาจะขึ้นอยู่กับจำนวนประชากรในประเทศนั้นๆ ทั้งนี้ประเทศไทยมีจำนวนประชากร ๖๐ ล้านคนจะได้คะแนนเพิ่มขึ้น ๘ คะแนนเสียง ดังนั้นประเทศไทยมีคะแนนที่สามารถลงคะแนนได้ทั้งสิ้น ๑๘ เสียง

การลงคะแนนเสียงในหัวข้อ เพื่อบรรจุในระเบียบวาระเร่งด่วนนั้นจะต้องได้รับเสียงข้างมากคือมากกว่าสองในสามของเสียงทั้งหมด จะได้รับการบรรจุในระเบียบวาระเร่งด่วนของการประชุมสมัชชา

ฝ่ายเลขานุการ

เลขานุการของสหภาพรัฐสภาที่ดูแลในคณะกรรมการสามัญทั้ง ๓ คณะ ที่ฝ่ายเลขานุการสามารถติดต่อได้ มีดังนี้

๑. คณะกรรมการสามัญ คณะที่ ๑ ว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ติดต่อ Mr.Anda Fillip

๒. คณะกรรมการสามัญ คณะที่ ๒ ว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน การคลัง และการค้าติดต่อ Mr.Martin Chungong

๓. คณะกรรมการสามัญ คณะที่ ๓ ว่าด้วยประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน ติดต่อ Ms.Sally-Anne Sader

รวมถึงการประชุมทวิภาคี (Bilateral Meeting) นั้นจะมีการขอใช้ห้อง ซึ่งในเรื่องดังกล่าวจะต้องติดต่อกับ Ms.Sally-Anne Sader

การเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา

ในเรื่องการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมนั้น หากสมาชิกสหภาพรัฐสภาชาติใดส่งเรื่องการขอเป็นเจ้าภาพจัดประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภามายังสหภาพรัฐสภา ก่อน ทางคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภาจะเป็นผู้พิจารณาไปตามลำดับก่อนหลัง นอกจากนี้ในส่วนของผู้แปลภาษา จะใช้ภาษาทางการของสหภาพรัฐสภา ๔ ภาษา คือ อังกฤษ ฝรั่งเศส สเปน และอารบิก และภาษาอื่นอีก ๓ ภาษา คือ รัสเซีย จีน และญี่ปุ่น

โดยหากชาติอื่นต้องการจะเพิ่มตู้แปลภาษาจะต้องติดต่อทางสหภาพรัฐสภาเองและประเทศนั้นจะต้องชำระค่าใช้จ่ายในการเพิ่มตู้แปลภาษาด้วย นอกจากนี้ทางสหภาพรัฐสภายังมีรายละเอียดอื่นๆที่อยู่ในข้อตกลง สหภาพรัฐสภาอีก เช่น ส่วนของอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ (Internet Café) จำนวน ๑๒ เครื่อง และจะมีส่วนสำหรับผู้แทนพิมพ์เอกสาร (Typing Pool) รวมถึงการมี wireless ใช้ภายในศูนย์จัดการประชุมอีกด้วย ในส่วนของ โรงแรมที่พักทางการที่ใช้ในการประชุมนั้น สหภาพรัฐสภาต้องการขอความร่วมมือกับประเทศสมาชิก เจ้าภาพว่าไม่ควรให้โรงแรมที่พักทางการถือโอกาสขึ้นราคากับทางคณะผู้แทนรัฐสภาจากประเทศสมาชิกที่ เข้าร่วมประชุม เนื่องจากสหภาพรัฐสภามักจะได้รับเสียงวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องราคาห้องพักของโรงแรมต่างๆ ในการจัดการประชุมบางประเทศที่ถือโอกาสดังกล่าวขึ้นราคาห้องพักโรงแรมในช่วงระหัดการประชุม

๑๐. เว็บไซต์ของสหภาพรัฐสภา นำเสนอโดย Mr.Serguei Tchelnokov หัวหน้าโครงการ ฝ่าย ความสัมพันธ์ภายนอก (Programme Manager, Division of External Relations)

เว็บไซต์ของรัฐสภา มีที่อยู่คือ <http://www.ipu.org> ซึ่งในแต่ละวันจะมีผู้เปิดหน้าแต่ละหน้า ของเว็บไซต์สหภาพรัฐสภาทั้งสิ้น ๖๒ ล้านครั้ง (การนับครั้งดังกล่าวจะใช้วิธีนับโดยการเปิดหน้าเว็บไซต์ ของ ๑ คน ๑ หน้าเว็บไซต์ ต่อ ๑ ครั้ง) โดยในปี ๒๐๐๘ มีผู้เปิดหน้าเว็บไซต์ของสหภาพรัฐสภาทั้งสิ้น ๑๔ ล้านครั้ง

ผู้ใช้เว็บไซต์ (User) ของสหภาพรัฐสภา คือ สมาชิกรัฐสภา (Parliamentarians) ฝ่ายเลขานุการ (The Secretariat) และนักวิชาการ (Scholar) เนื่องจากในเว็บไซต์ของสหภาพรัฐสภานั้นมีข้อมูลทางวิชาการ ที่หากหาจากเว็บไซต์ของกูเกิล (Google) จะเชื่อมต่อเข้ามายังเว็บไซต์ของสหภาพรัฐสภาทันที เช่น Women's suffrage, Women in Politics, Democracy และ IPU

นอกจากนี้เว็บไซต์ของสหภาพรัฐสภา ยังประกอบไปด้วย หน้า PARLINE ซึ่งรวบรวม รายละเอียดของรัฐสภาแต่ละประเทศ อาทิ การปกครองแบบรัฐสภาของแต่ละประเทศ และวาระของผู้ดำรง ตำแหน่งประธานรัฐสภา และประธานวุฒิสภาของแต่ละประเทศ

๑๑. ฝ่ายประชาสัมพันธ์ของสหภาพรัฐสภา นำเสนอโดย Ms.Luisa Ballin เจ้าหน้าที่ฝ่ายข้อมูล

การประชาสัมพันธ์ของสหภาพรัฐสภา จะอยู่ในทุกการประชุมของสมัชชาสหภาพรัฐสภา โดย จะทำหน้าที่ผลิตเอกสารข่าวเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ลงในเว็บไซต์ และลงในหนังสือต่างๆ

เจ้าหน้าที่ฝ่ายข้อมูลคือ Ms.Luisa Ballin จะเป็นผู้ทำงานกับเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์กับ ประเทศเจ้าภาพการประชุม หากจัดประชุม และจะหาข่าวที่น่าสนใจในประเทศนั้นๆว่า ขณะนี้มีเรื่องใดที่น่าสนใจ ติดตามเพื่อนำมาทำข่าว พร้อมทั้งสัมภาษณ์ผู้แทนที่มาจากประเทศที่มีประเด็นที่น่าสนใจ ติดตาม เพื่อเป็นการ สร้างสีสันให้กับสื่อมวลชนในท้องถิ่นนั้นและต่างประเทศ

งานด้านข้อมูลข่าวสารนี้จะต้องติดต่อประสานข้อมูลระหว่างสหภาพรัฐสภาและสื่อมวลชน แขนงต่างๆ ซึ่งสื่อมวลชนดังกล่าวมักจะเดินทางเข้ามาติดตามทำข่าวในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ดังนั้นในการประชุมดังกล่าวจะมีการสัมภาษณ์กับผู้แทนประเทศต่างๆที่ประเทศนั้นๆมีประเด็นน่าสนใจติดตาม

และส่งข้อมูลสถานะล่าสุดของผลการประชุมเพื่อประชาสัมพันธ์และลงในสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อวิทยุโทรทัศน์ต่อไป

นอกจากนี้จะมีผลการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภาที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ คือ ผลการประ มูษุมที่เกี่วข้องกับคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิมนุษยชนสหภาพรัฐสภา เนื่องจากเป็นเรื่องของคดีความที่เกี่วข้องกับสิทธิมนุษยชนในประเทศต่างๆ ซึ่งในบางกรณียังไม่สมควรเป็นเรื่องที่เปิดเผยออกสู่สาธารณชน แต่ได้รับการพิจารณาในที่ประชุมของคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

โดยในช่วงสุดท้ายของการบรรยาย Ms.Luisa Ballin ได้ขอแลกเปลี่ยนนามบัตรเพื่อจัดส่งข้อมูลต่างๆระหว่างสหภาพรัฐสภามายังผู้เข้าร่วมสัมมนา

๑๒. การประชุมพิเศษที่จัดโดยสหภาพรัฐสภา

การประชุมพิเศษ (Specialized Meeting) นั้น สหภาพรัฐสภาเป็นผู้จัดขึ้นและเป็นสิ่งที ทางประเทศสมาชิกสหภาพรัฐสภาเรียกร้องให้จัดวาระการประชุมพิเศษนี้ขึ้น โดยในแต่ละปีจะมีหัวข้อต่างๆ หลากหลายประเด็น มีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมและเพิ่มขีดความสามารถของสมาชิกสหภาพรัฐสภาในด้านต่างๆ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ (ค.ศ. ๒๐๐๘) สหภาพรัฐสภาจัดการประชุมพิเศษทั้งสิ้น ๒๘ ครั้ง การประชุมพิเศษที่จัดขึ้น ได้แก่ การประชุมรัฐสภาว่าด้วยองค์การการค้าโลก ซึ่งเรื่ององค์การการค้าโลกเป็นเรื่องที่มีผลกระทบต่อชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่ นอกจากนี้ในการ ประชุมได้เปิดโอกาสให้สมาชิกรัฐสภาอภิปรายได้อย่างเสรี ดังนั้นการประชุมรัฐสภาว่าด้วยองค์ การการค้าโลก จะเป็นการประชุมที่มีชีวิตชีวาอย่างมาก นอกจากนี้สหภาพรัฐสภายังทำงานร่วมกับอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก ซึ่งจะจัดการประชุม ณ กรุงโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก นอกจากนี้ยังมีการประชุมที่สหภาพรัฐสภาร่วมมือกับสหประชาชาติ อาทิ การประชุม ณ สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้นำระดับสูงเข้าร่วมประชุม

ในส่วนของเงินทุนที่ใช้ในการจัดการประชุมพิเศษนี้ นำมาจากหลายแหล่ง ซึ่งในบางครั้งจะเป็นเงินทุนจากสหภาพรัฐสภา และประเทศที่จัดการประชุมร่วมกัน หรือมีผู้ให้ทุนสำหรับบางโครงการ

ผู้เข้าร่วมการประชุมจะเป็นผู้ที่ทำงานในส่วนที่เกี่วข้องกับหัวข้อของการประชุมนั้นๆ นอกจากนี้สหภาพรัฐสภาอาจจะส่งเอกสารเชิญประชุมไปยังสมาชิกสหภาพรัฐสภาเพื่อเชิญมาร่วมประชุมอีกด้วย โดยการที่สหภาพรัฐสภาจะส่งเอกสารเชิญประชุมไปยังสมาชิกสหภาพรัฐสภา รวมถึงผู้ชำนาญการในหัวข้อต่าง ๆ เพื่อเชิญเข้าร่วมประชุมและรับทราบรายละเอียดตามหัวข้อของการประชุมนั้นๆ นอกจากนี้รายชื่อคณะผู้แทนในแต่ละหน่วยประจำชาติที่จะเข้าร่วมการประชุมทางรัฐสภาหน่วยประจำชาตินั้นๆ จะเป็นผู้ส่งรายชื่อกลับมายังสหภาพรัฐสภา

โดยผู้เข้าร่วมประชุมได้เสนอความคิดเห็นว่า ในการประชุมพิเศษนี้ หลายครั้งที่สหภาพรัฐสภาได้บรรจุการประชุมรัฐสภาในการประชุมนั้นๆ ซึ่งการที่หน่วยประจำชาติของแต่ละประเทศไม่ได้เดินทางเข้าร่วมก็เพราะว่าไม่สมประโยชน์กับงบประมาณและเวลาในการเดินทางไปต่างประเทศเพื่

ประชุม ๑ วัน หรือ ๔-๕ ชั่วโมง โดยสหภาพรัฐสภาได้ชี้แจงว่า สหภาพรัฐสภา มีการประชุมรัฐสภาในการประชุมใหญ่ๆของสหประชาชาติ เช่น การประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ การประชุมว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก (COP15) และการประชุมรัฐสภาว่าด้วยองค์การการค้าโลก ดังนั้นจึงขอให้สมาชิกรัฐสภาซึ่งอยู่ในองค์ประกอบของคณะผู้แทนซึ่งจะเดินทางไปร่วมประชุมอยู่แล้ว ได้มีโอกาสเข้าร่วมการประชุมรัฐสภา ซึ่งสหภาพรัฐสภาได้จัดขึ้นในโอกาสดังกล่าวด้วย ซึ่งไม่จำเป็นที่จะต้องส่งสมาชิกรัฐสภามาเพื่อประชุมเพียงวันเดียวเท่านั้น

๑๓. คณะกรรมการว่าด้วยปัญหาตะวันออกกลาง

คณะกรรมการว่าด้วยปัญหาตะวันออกกลางจะอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ซึ่งขณะนี้หลายครั้งที่ปัญหาดังกล่าวได้รับการผลักดันให้บรรจุในระเบียบวาระเร่งด่วน ของการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา

ภายในคณะกรรมการดังกล่าวจะประกอบไปด้วย สมาชิกสามัญ (Titular member) จำนวน ๖ คน และสมาชิกสมทบ (Substitute) จำนวน ๖ คน โดยมาจากกลุ่มภูมิภาคกลุ่มต่างๆ

ซึ่งความพยายามที่จะลดปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างอิสราเอล และ ปาเลสไตน์ ยังเป็นประเด็นที่หยิบยกขึ้นมาอภิปรายใน การประชุมคณะกรรมการว่าด้วยปัญหาตะวันออกกลาง โดยสหภาพรัฐสภาต้องการจะหาเวทีในการเจรจาเพื่อลดความขัดแย้งดังกล่าว ซึ่งสหภาพรัฐสภาเชื่อว่าความสำเร็จจะมาจากวิธีการเจรจามีใช้ทางวิธีอื่น

๑๔. การควบคุมเอกสาร นำเสนอโดย Ms.Catherine Bon

การเตรียมเอกสารของทางสห ภาพรรัฐสภา นั้น “หัวข้อในการประชุม” (subject item) ๓ หัวข้อของคณะกรรมการสามัญ ทั้ง ๓ คณะ จะถูกส่งไปยังประเทศสมาชิก ภายในเดือนกุมภาพันธ์ เพื่อให้ประเทศสมาชิกรับทราบก่อนการประชุม ในการปิดการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภาจะมีการส่งชื่อของผู้กล่าวรายงานร่วม (co-Rapporteur) ซึ่งผู้กล่าวรายงานจะทราบหัวข้อและข้อมูลเบื้องต้น เพื่อจัดทำร่างข้อมติ (draft resolution)

ในการขอแก้ไขร่างข้อมติ จะทำได้เฉพาะในส่วนแก้ไขย่อยๆ ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมส่วนมากมักจะไม่ได้แก้ไขให้ทันกำหนดเวลาก่อนการประชุม และมักจะแก้ไขในส่วนใหญ่ของข้อมติใน การประชุม ในการทำเช่นนี้จะทำให้การรับรองร่างข้อมติสุดท้ายเป็นไปอย่างล่าช้า

๑๕. ข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมสัมมนา

๑. สหภาพรัฐสภา ควรรวบรวมอีเมลล์หรือข้อมูลติดต่อของฝ่ายเลขานุการของแต่ละประเทศให้ได้มากที่สุด เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยประจำชาติของแต่ละประเทศ

๒. ปัญหาและอุปสรรคของสมาชิกรัฐสภาบางคนที่ยากจะเข้าร่วมแต่ไม่สามารถเข้าร่วมการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภาได้คือเรื่องของภาษา สาธารณรัฐเชค และ สาธารณรัฐบัลแกเรีย ได้เสนอใน

เรื่องดังกล่าวและขอข้อเสนอแนะจากสภาพรรค ซึ่งสภาพรรคอ้างว่า การกล่าวถ้อยแถลงสามารถกล่าวเป็นภาษาท้องถิ่นได้ แต่สามารถจัดทำเอกสารเป็นภาษาอังกฤษไว้ล่วงหน้าเพื่อจัดส่งให้ฝ่ายของสภาพรรคแปลภาษาดังกล่าวเป็นภาษาอังกฤษ จะช่วยลดปัญหาได้

๓. ควรจัดทำ Secretariate handbook หรือจัดทำส่วนหนึ่งในเว็บไซต์เพื่อให้เลขานุการของคณะผู้แทนประเทศต่างๆรับทราบเรื่องราวโดยละเอียดของสภาพรรค หรือในส่วนที่ต้องการข้อมูลจากหน่วยประจำชาติเป็นการด่วน เช่นการทำแบบสอบถาม รวมถึงที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ของฝ่ายเลขานุการประจำชาติ เพื่อความสะดวกในการทำงานของฝ่ายเลขานุการในการเข้ามาสืบค้นข้อมูลในแหล่งเดียวกัน